

DJURGÅRDAREN 3/87

**ALLA
FAKTA
OM
VÅR
EKONOMI**

**SIGGE
PARLING
I NÄRBILD**

**INFÖR
ELIT-
SERIEN**

**SAMLAR-
BILD PÅ
HOCKEY-
LAGET**

Pressbyrån

Videos

Underbart är kort...

Pressbyrån

Videos

Trunkkortet
340410-8532

CLINT EASTWOOD
ACTIONVÄGEN 42
210 20 BYSTAD

Du får 10 kr i rabatt på
såväl alla videofilmer
som Videobox hos
oss – måndag t.o.m.
fredag.

Svenska Pressbyrån – ett PRIAB-företag.

Övriga dotterbolag är Wennergren-Williams, C E Fritzes Kungl Hov bokhandel, PIAdata, PLUS Grossist, Fraktarna, Heta Linjen Pretrans och PRIAB Fastighet AB.

Antalet anställda är ca 2.800 och omsättningen ca 2 miljarder kronor.

 PRIAB

DJURGÅRDAREN
Officiell tidning för
Djurgårdens Idrottsförening
Stockholm

Nu vänder vi krisen till något positivt

De problem som vi i vår förening brottats med under de senaste månaderna har varit av en svårighetsordning som, såvitt jag förstår, saknar motstycke i föreningens snart 100-åriga historia. Konkursen var kolossalt nära den 2 juli.

Nu är siktet inställt på framtiden. Det är mycket inspirerande att se vilken inneboende styrka som finns i föreningen. Det är många medlemmar som genom olika insatser nu gör det möjligt att komma tillrätta med svårigheterna.

Jag är idag övertygad om att vi kan återskapa en sund och stabil ekonomisk bas för våra verksamheter. En kris kan alltid vändas till något positivt om det finns äkta vilja och ambitioner att komma tillrätta med problemen.

Mycket kommer att läggas upp annorlunda i det nya Djurgården. Vi måste självfallet börja med att skapa en sund ekonomisk bas för verksamheten. Ett betydelsefullt inslag i detta blir det nya aktiebolaget.

Föreningen har en viktig social funktion när det gäller ungdomens fostran och utveckling. Detta är en uppgift och ett ansvar vi måste ställa mer i fokus än tidigare. Enligt min mening är det själva grunden för en framgångsrik elitverksamhet.

Till sist — nu lägger vi den svåra tiden till handlingarna och inriktar oss på framtiden. Målet är att fira 100-årsjubiléet 1991 med flaggan i topp både idrottsligt och ekonomiskt.

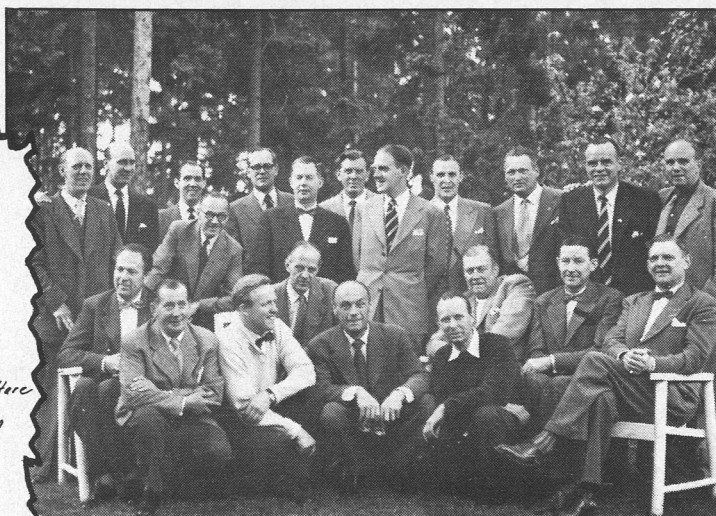
Jan-Peder Norstedt
är ordförande
i Djurgårdens
överstyrelse

Ansvarig utgivare: Rolf Rosenberg. **Chefredaktör:** Janne Bengtsson. **Redaktionsråd:** Tom Agnblad 08-788 66 52, Berndt Banfors 08-65 19 75, Janne Bengtsson 08-13 58 78, Ralf Gustavsson 08-788 63 37, Gertrud Olsson 08-48 11 44, Dan Svanell 08-24 19 20, Åke Wilhelmsson 08-784 00 00. **Postadress:** Djurgårdaren, Djurgårdens IF:s kansli, Klocktornet Stadion, 114 33 Stockholm. Tel 08-11 57 11. Adressändring måste göras till ovanstående adress, minst tre veckor i förväg. **Postgiro:** 5 69 16-0. Åsikter i artiklar och reportage behöver inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, vara Djurgårdens Idrottsförenings eller dess sektioners officiella uppfattning. Införda annonsers innehåll och budskap står helt för annonsörernas räkning. **Utgivningsplan för Djurgårdaren:** Nr 1, manusstopp 15 januari, utkommer ca 25 februari, nr 2, 1 april/25 maj, nr 3, 20 augusti/1 oktober, nr 4, 20 oktober/1 december. **Tryck:** AB Trycksaker, Norrköping.

"Kniven" i sämre sällskap

Svenska Dagbladet, tidningen som vårdar svenska språket, har givit ut språkregler för sina medarbetare. I ett exempel handlar det om s k ledade egenamn med fem exempel på hur det skall se ut – och med undantag av det första namnet är det väl ett underligt sällskap "Kniven" hamnat i. Läs bara: Mora-Nisse, Dum-Sven, Fyll-Totte, Stins-Olle och Knivsta-Sandberg.

Känner ni igen er?

En gång i tiden hade Djurgården en livaktig fri idrottssektion – den tog t o m flera SM-tecken på sin tid. Men var finns friidrottarna nu? Byss Hans Hansson, en gång klubbmästare i spjut, vill gärna veta var personerna på bilden här tog vägen. Ingvar Norén, Åke Johansson, Smyget, Japaner, Frostell m fl. Skriv till Byss Hans Hansson, Måsåkersvägen 28, 795 00 Rättvik.

Hej!
 Vart tog dom vägen?
 Hur många nu levande Djurgårdare vet att Djurgården hade en allmän idrottssektion.
 Detta är en bild tagen någon gång på femtiotalet av gamla allmänidrottare i Di F. Kommer inte ihåg vad alla heter, men ingvar Norén, Åke Johansson Folke Ronsten och jag själv som fotograf. Fler som Fekiren, Smyget Japaner Frostell, Lilja, Nordström Hammar. 1930 var undertecknad klubbmästare i spjut.
 Hälsningar Byss Hans Hansson
 Måsåkersväg 28
 79500 Rättvik.
 Alltid Djurgården

Hemmastöd på bortaplan

Essvik mot Djurgården i cupen – kompakt hemmapublik? Inte! Och för det sörjde en av sundsvallsbygdens egna lokala stjärnor, revymakaren Hans Lindh från Njurunda.

– Jag är hängiven djurgårdare och kommer att heja på mitt favoritlag trots att det är Essvik de möter, berättade Lindh redan innan matchen.

Och så gick det som det gick. Vår blygsamhet gör att vi inte vill genera Essvik med att återupprepa resultatet.

TACK SKALL DU HA, GLENN

Biljetter från Glenn

Funderade ni också på var de Sverige-Italienbiljetter kom från som DIF kunde erbjuda till försäljning, trots att det var slutsålt på Råsunda? Nu kan det avslöjas: Från Glenn Strömberg, som hjälpte Djurgår'n och gamle kompis Glenn Schiller.

Hyvens, Glenn!

Djurgårdslaget, fr v: Anders Maurin, Lasse Myrberg, Clas Ahlström, Micke Sahlberg, Niklas Lindgren. Foto: Bo Björk.

Ingen snackar som en Djurgårdare

Ännu är vi djurgårdare inte i världstopp när det gäller att simma, åka skidor, cykla eller springa 3 000 meter hinder, alla stora svenska idrottsgrenar.

Men vi är överdängare i att prata om dem.

Det visar tävlingen "Århundradets sportreferat" som avgjordes i radio under sommarmhelgen. Tävlingen har pågått sedan i januari, och lyssnarna har fått höra och rösta på över 100 bidrag, från Sven Jerrings "japaner, japaner", via Ingemar Johanssons VM-titel 1959 och till modernare referat med bl a Gunde Svan.

Fyra bidrag tog sig till final. Samtliga kommenterades av djurgårdare.

Så här slutade omröstningen om "Århundradets svenska sportreferat":

1. Thomas Wassberg tar guld före Juha Mieto, skidor 15 km i OS i Lake Placid 1980. Kommentator: Åke Strömmer och Assar Rönnlund.

2. Berndt Johansson tar guld i cykel, OS i Montreal 1976. Kommentator: Lars-Gunnar Björklund.

3. Anders Gärderuds guld på 3 000 meter hinder, Montreal 1976. Kommentatorer: Åke Strömmer och Lars-Gunnar Björklund.

4. Gunnar Larsson tar simguld i OS 1972. Kommentator: Åke Strömmer.

Det skall liksom vara en djurgårdare för att skicka spänningen i topp... Och Assar Rönnlund – ja, han kan ju bli djurgårdare. Assar är ju en förnuftig karl.

Boxarframgångar – i skogen

Det nu traditionella Gökotteloppet gick av stapeln kl 7.00 på morgonen den 9 maj vid Stora Skuggan, Djurgården. 70 lag i två klasser ställde upp för att springa stafett 5x3 km i tidiga morgonstunden. Bland de deltagande lagen märktes bl a lag från Regeringen (lett av Pierre Schori), Östermalmspolisen, Amerikanska ambassaden, Dramatiska eliten m fl och naturligtvis DIF:s boxningssektion.

Boxningssektionens lag, som bestod av Niklas Lindgren, Mikael Sahlberg, Anders Maurin, Clas Ahlström samt på slutsträckan Lars Myrberg, gjorde ett mycket starkt lopp och gick in på en fin tredjeplats inte långt efter två segrande lag från elitlöparna och favoriterna i Mälarhöjdens IK.

En tuff duo: Ingemar Johansson och DIF-tränaren Ulf Carlsson. (Foto: Janne Bengtsson)

'The Champ' äntrar åter ringen – hos Djurgården

– Det var den största boxningslokal jag sett, utbrast tungviktsmästaren Ingemar Johansson när han klev in i Djurgårdens boxningslokal.

Nej, "Ingo" planerar ingen comeback, men är i full färd med att spela in en TV-film. TV-teamet vände sig naturligtvis till Djurgården, och fick tillgång till lokalen. Och de positiva kommentarerna på köpet.

Det höll dock på att gå åt skogen, eller snarare åt Fridhemsplan. Ingemar hade fått noggranna instruktioner om hur han skulle köra för att komma till Kronobergsgatan 33, men pga en brand i en bil-lackeringsfirma längre ner på gatan hade polisen spärrat av hela kvarteret. Så Ingemar fortsatte, och fortsatte innan han efter många turer slutligen hittade rätt.

"The Champ", ca 120 kilo tung, testade klubbens sandsäckar och träningsredskap innan han äntrade ringen tillsammans med Djurgårdstränaren Uffe Carlsson, 70 kg. Nej, inte för en match, men för en liten pratstund. Ingemar och Uffe har tre SM-titlar var ("Ingo" 1950-52, Uffe 1973 och 76-77) men Uffe har fler matcher och fler landskamper än Ingemar.

"Ingo" har fö varit uppe i samma ring som en djurgårdare förut. Det var på 1950 då han i två matcher mötte 1949 års tungviktsmästare Bengt Modigh. Facit: En förlust och en seger.

☎ Televerket – idrottens välgörare?

Televerket gör inte mycket för att förbättra sin dåliga image. När konkurshotet skakade Djurgården och rekonstrueringsarbetet inleddes fick föreningen bevis på att idrottsrörelsen och det överväldigande flertalet av Djurgårdens lånegivare förstod krisen och ville hjälpa föreningen ur den.

Inte så Televerket. Verket författade omedelbart en skrivelse om att om det skulle bli någon telefon på kansliet i fortsättningen så skulle minsann räkningen betalas – i förskott.

Brukar inte Televerket tala rätt högt om att de sponsrar idrotten?

Ta det bara piano

Visst är det ont om pengar just nu. Men det har varit värre.

1926 var goda råd i ÖS ännu dyrare än idag, vilket nedanstående protokollsutdrag vet att berätta:

"Åt hr Konrad Johnson uppdrogs att undersöka möjligheterna för uthyrande av föreningens piano under vintermånaderna."

Och idag stannar ju medlemsavgifterna inom föreningen. Men ÖS 1932 hade det värre:

"Med anledning av att N.N. vid redovisning över under sommaren inkasserade medlemsavgifter på kr. 50:- lagt ett kvitto på samma belopp som inkasserararvode uttalade ÖS ett enhälligt ogillande av handlingssättet"

Succé för Djurgårdsda'n

Djurgårdsdagen på Gröna Lund blev en succé. Djurgårdare i massor ställde upp för att visa vad våra sektioner och medlemmar kan. Och publiken kom.

Bland attraktionerna som drog folk sågs boxbollslagning under ledning av Tommy Engstrand, målskytte med folk ur publiken, Rolle Stoltz, spelare ur A-laget med Rolf Ridderwall i spetsen, boxningsuppvisning, uppvisning av cykelsektionen (se ovan) m.m.

Och så samlades det in pengar, bl a av gentlemännen Lennart Nord, Rolle Stoltz och Kenneth Swenson. (Foto: Ralf Gustavsson)

Bengt kart

AV JANNE BENGTSSON

Det finns, hävdade författaren Mark Twain, tre sorters lögn: Lögn, förbannad lögn och statistik.

Det skriver inte Bengt Ekstedt under på. Bengt är en av landets aktiva fotbollsstatistiker, verksam inom den sammanslutning, SFS, som han och ca 400 likasinnade grundat.

Det är Bengt som gjort statistiken här intill. Och den är dagens (bistra) sanning.

– Men det finns mycket mer att göra, särskilt om Djurgår'n, säger han.

Och räknar upp:

– Utvisningar, straffsparkar, hörnmål...

Statistikernas källor är obegränsade. Gamla tidningar, både lokala och rikstidningar, alla årgångar av Fotbolls-boken, idrottstidningar, m m, m m.

Själva ger SFS ut SFS-Bolletinen, en häftad skrift som systematiskt går igenom alla allsvenska lag, deras spelare, hur många matcher, mål...

Djurgår'n snart

En komplementskrift, eller kanske en konkurrensskrift, är Allsvenskan i siffror, utgiven från Malmö, där varje nummer behandlar en allsvensk säsong. Nästkommande nummer omfattar allsvenskan 1927–28.

– Det var Djurgårdens första säsong, säger Bengt. Det numret har jag jobbat med.

38-årige Bengt Ekstedt arbetar på Vattenfall i Räcksta, norr om Stockholm. Fritiden går åt till statistikjobbet. Och till Djurgårdens hemmamatcher, förstås:

– Jag har nog inte missat många de senaste 30 åren, säger han.

Motståndare	S	P	V	O	F	Mål	Poäng	Premiär
IFK Norrköping	75	22	20	33	110 - 139	64	1927	
Malmö FF	73	23	18	32	92 - 125	64	1936	
AIK	69	18	23	28	79 - 96	59	1927	
IFK Göteborg	61	22	14	25	112 - 109	58	1927	
IF Elfsborg	60	18	17	25	87 - 95	53	1927	
GAIS	49	24	4	21	106 - 84	52	1927	
Örebro SK	42	20	10	12	75 - 54	50	1946	
Hammarby IF	44	21	8	15	78 - 65	50	1954	
Örgryte IS	38	19	11	8	72 - 53	49	1927	
Helsingborgs IF	45	17	13	15	87 - 88	47	1927	
Halmstads BK	35	16	13	6	56 - 38	45	1945	
Degerfors IF	32	15	9	8	61 - 43	39	1945	
Östers IF	30	12	9	9	48 - 48	33	1968	
Åtvidabergs FF	28	12	4	12	35 - 43	28	1951	
Jönköpings Södra IF	18	11	2	5	37 - 18	24	1945	
Landskrona Bols	24	8	7	9	43 - 33	23	1927	
IFK Malmö	13	10	2	1	42 - 17	22	1952	
Kalmar FF	22	9	3	10	28 - 29	21	1949	
Sandvikens IF	15	5	3	7	28 - 33	13	1936	
IK Sirius	6	5	1	0	15 - 3	11	1969	
IS Halmia	12	5	1	6	19 - 18	11	1945	
IK Brage	8	5	0	3	13 - 8	10	1966	
IFK Sundsvall	10	3	4	3	15 - 15	10	1976	
IFK Eskilstuna	7	3	2	2	19 - 14	8	1927	
Västerås SK	6	2	3	1	10 - 8	7	1955	
GIF Sundsvall	4	3	0	1	13 - 5	6	1965	
Motala AIF	3	2	1	0	6 - 1	5	1957	
Sandvikens AIK	2	2	0	0	10 - 0	4	1954	
IFK Holmsund	2	2	0	0	11 - 3	4	1967	
IF Saab	2	2	0	0	7 - 0	4	1973	
Brynäs IF	2	2	0	0	7 - 0	4	1974	
Högadals IS	2	2	0	0	6 - 1	4	1962	
BK Derby	2	2	0	0	6 - 2	4	1977	
Norrby IF	2	2	0	0	4 - 2	4	1955	
IFK Luleå	2	1	1	0	5 - 1	3	1971	
Billingsfors IK	2	1	1	0	3 - 1	3	1946	
Råå IF	4	1	1	2	3 - 5	3	1950	
Gårda BK	2	1	0	1	6 - 3	2	1936	
Stattena IF	2	1	0	1	4 - 5	2	1927	
Mjällby AIF	2	0	1	1	3 - 5	1	1980	
IK Sleipner	4	0	1	3	5 - 11	1	1927	
TOTALT	861	349	207	305	1466 - 1321	905		

JA TACK, JAG VILL PRENUMERERA PÅ DJURGÅRDAREN

Namn.....

Adress.....

Postadress.....

Skickas till Djurgårdens IF,
Klocktornet, 114 33 Stockholm.

Nu kan du också

PRENUMERERA

på Djurgårdaren

utan att vara medlem i föreningen.

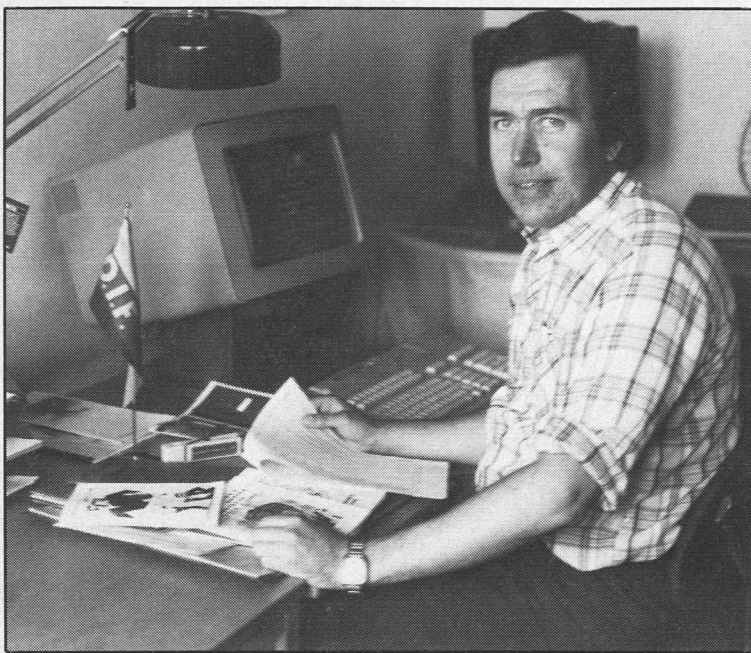
Pris: 60 kr/år (fyra nummer).

Fyll i talongen här intill,

så får du tidningen och

inbetalningskort i brevlådan.

lägger Djurgårdsfotbollen

Med alla attiraljer redo räknar Bengt Ekstedt ut nya fakta om djurgårdsfotbollen. Det finns massor att forska i. Foto: Janne Bengtsson.

Och minns särskilt Leif Erikssons svan hopp (?) i guld- och straffmatchen mot Norrköping 1964.

Just straffsparkar är fö ett område som Bengt just nu undersöker. Eventuell publicering i Djurgårdaren längre fram...

Och utvisningar. Djurgården toppar

faktiskt utvisningsligan för alla allsvenska lag. De blårandiga har totalt 16 utvisningar (det trodde ni allt var fler, eller hur?), Halmstad skuggar med 14 och Malmö FF håller en föga hedrande tredjeplats med 13 – allt räknat från den första allsvenska säsongen 1924.

Tre djurgårdsspelare har stått för nära

hälften av de 16 utvisningarna: Lasse Stenbäck 3, Claes Cronqvist 2 och Vito Knezevic 2. Men Cronqvist ligger ändå i en klass för sig. Han har nämligen fem utvisningar för Landskrona, också. En riktig järnkamin, med andra ord.

Totalt står DIF för 10 procent av alla allsvenska utvisningar, 16 av 163.

Statistiken här intill då? Ja, bl a kan konstateras att Djurgården vunnit en allsvensk match mot Mjällby och Sleipner, trots totalt sex försök. Vidare att Djurgården har plusmålskillnad på IFK Göteborg liksom en ganska jämn matchrad: 25 förlorade, 22 vunna.

Lättaste motståndaren är IFK Malmö, bara en förlorad match av totalt 13 spelade.

Och vidare... nä, det får ni läsa själva.

Bengt bistår med en kort information:

– Det finns sammanlagt 12 klubbar som Djurgår'n aldrig spelat mot i allsvenskan: Västerås IK, City, IFK Uddevalla, Westermalm, Redbergslid, Hallstahammar, Gefle, Reymersholm, Ludvika FFI, Häcken, Trelleborg och Västra Frölunda.

IFK Norrköping, däremot, har varit med alla gånger Djurgården funnits i den högsta serien. Men statistiken mot "Peking" måste allt putsas upp lite. Och det ordnar sig säkert.

Så småningom.

P/A DATA

HAMMARBY BILEXPRESS AB

Vi utför

Transporter

Flyttningar

Bilexpress

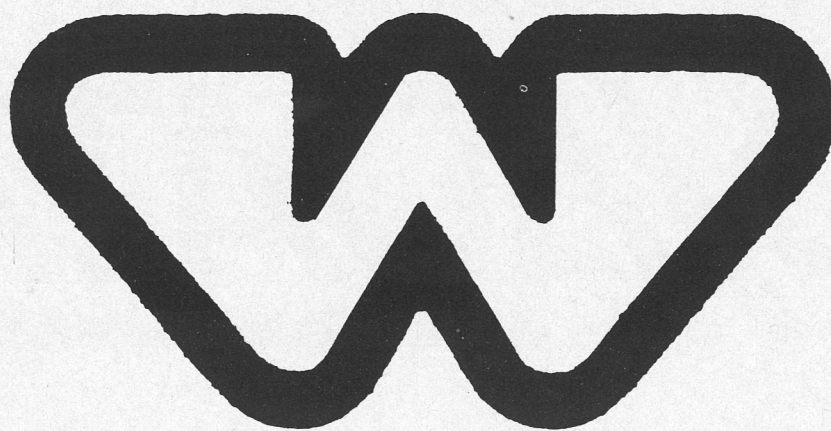
Vi har

Flakbilar med

lyft, kran & tipp

Flyttbilar & små skåpbilar

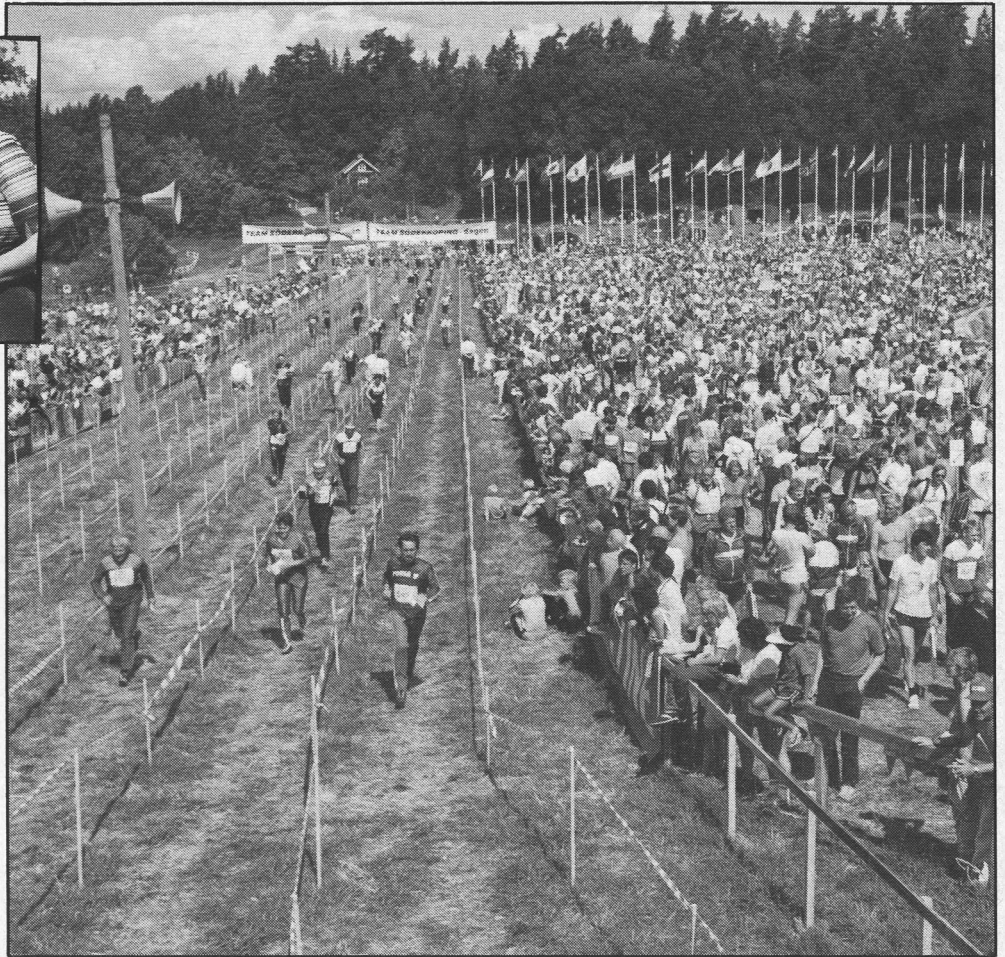
Wennergren
Williams AB

Folkligt, fullsatt och festligt vid 5-dagarsmälet. Också för djurgårdarna Hans "Lill-Byss" Hansson, Rune och Kerstin Jonasson. Foto: Stig Hammar.

Femdagarsorienteringen är en folkfest av stora mått, men också ett kraftprov långt utöver de insatser som elitlöparna utför. Just där, i leden utanför eliten (än så länge) fanns Djurgården med i år. Här rapporterar vår utsände i Sörmlands-skogarna.

Över stock och sten i 5-dagarsskogen

Av STIG HAMMAR

För att lyckas i 5-dagars krävs att man förstår och anpassar sig livet i en ambulerande stad på cirka 25 000 män, kvinnor och barn, från nästan nyfödda. Det finns åldersklasser från H och D 10, till juniorer, och för far och mor, men också för farfar och mormor. Det här är en familjesport!

Första dagen blev min tidiga morgon. Redan 08,09 piper startklockan och nu har jag 3,6 km fågelvägen framför mig, för att hitta nio orange-vita skärmar, som står en halv meter från marken vid ett många gånger pyttelitet terrängföremål. Det blir en runda på ca halvmilen.

I dag kommer jag direkt på första skärmen vid en "sänka". Terrängen är risig och stenig, svårlopt. Till andra är det en 500 m lång kompassträcka, nu gäller det att stega. 100 dubbelsteg ger 200 m. För den oinvigde kanske det verkar tjatigt, men stegning är ett måste.

Nästa är en sten om vilken kontrollsymbolen berättar att den är 1,6 m hög och att skärmen finns vid östsidan. OL-sporten har internationellt bestämda symboler för att man inte ska behöva textbeskriva kontrollens utseende till alla de 27 deltagande ländernas språk.

På väg till näst sista, ett på kartan knappt näst stort kärr leder mitt vägval till en stig, från vilken jag redan ser målet. Vid uppsamlingskontrollen gäller det att välja rätt målfälla. Det finns fem och jag skall in i fyran. Upploppet är 300 m och längs avspärningen trängs nu över 10.000 OL-löpare och deras följeslagare samt funktionärer av alla slag. Få av DIF:s 16 sektioner har så stor publik som vi 5-dagare.

Vi Dif:are bor inte på centralorten, som är grupperad runt Himmelstalundsfältet. Här finns dock all tänkbar service, t o m söndagsöppen bank och post. Vi bor på en bondgård i närheten.

Andra dagen: I dag skall vi till skogarna, Asöder Linköping. Det börjar inte bra. Eftersom vi bor utanför C-orten, kommer vi till Linköping från norr och har svårt att hitta "pilningen" till TC (Tävlingscentrum). Lottningen för de 15.900 har med datans hjälp skapat möjligheter för klubbarna att få en "samlad" startordning, vilket gör transporten enklare att ordna för oss, som åker egna bilar.

Gubben Hammar, 73 år, löper i klassen H 70 mot 125 lika gamla.

Vid åttonde blir jag inte överens med banläggaren. Jag ska till ett pyttelitet berg med kodsiffran 406, angivet i informationsrutan bredvid kartan. Det knappåls-

stora berget, som jag knappt kan se genom mina svettiga glasögon, och kompassens förstoringsglas ger föga hjälp. Uppe på ett större berg finns tre små berg och fyra stenar. Det verkar, som om alla dessa karttecken har fått en skärm av banläggaren. Jag kan i varje fall i det parkliknande landskapet se tre skärmar samtidigt. Men jag hittar inte min med kodsiffran 406. Tyvärr hittar jag bara andra för mig ointressanta nummer. Tiden går och jag stressar runt. Det är synd att jag inte kan hjälpa några gråtfärdiga 12-åriga blivande skogsluffare.

Banläggaren har genom denna ansamling av kontroller givit oss ett slag under bältet. Sedan jag kammat igenom alla synliga skärmar fann jag till slut 406:an. Varför hade jag inte på en gång lugnat ner mig och läst in mig bättre på kartan? Men jag sjönk bara en plats från 69:e till 70:e. Det fanns tydligen även andra som haft svårigheter.

Tredje dagen: Vi skulle tillbaka till samma TC. Jag kan förstå att tävlingsledningen tycker att det *inte* är meningsfullt att ha ett nytt TC varje dag. Men årets Linköping måste vara en plump i 5-dagarsprotokollet. Stig på stig och sedan bara korta hundrametrar genom riktig skogsterräng till skärmen. Det gick som på räls!

Det är som att orientera i skärgården. Ja, jag åkte verkligen skridsko – fast det var

Tidningen

DJURGÅRDAREN

behöver din hjälp för att bli bättre. Skriv och tala om vad du vill läsa i tidningen, hjälp oss med tips och idéer. Och du som är aktiv i någon av föreningens sektioner: Skicka in resultatlistor, spel- och tävlingsprogram till oss. Då kan vi göra en ännu bättre täckning av våra aktivas insatser och ge er en bättre medlemstidning.

Sänd dina rapporter och önskemål till

DJURGÅRDAREN

c/o Janne Bengtsson, Tvåspannsvägen 31, 175 38 Järfälla

långt till vinterisen! Sprang upp i fel skogsholme med 20 minusminuter som följd, och föll ner åtta platser.

Fjärde dagen: Nu kom den utlovade Kolmårds-terrängen. Tackar! Vi är ju i alla fall skogsluffare och inte stigmat. Det blev svårare och man måste vara noggrannare och slå av på farten. Vi fick också kämpa genom stora sankar, men det var rätt skönt att kyla fötterna, för solen brände på oss, när vi måste passera öppna hyggen och kärr.

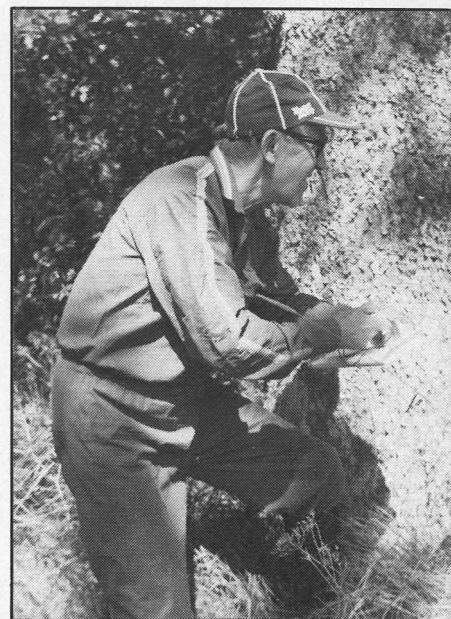
Jag frågade chefsläkaren efteråt.

”Jo, fyra löpare, inte bland er veteraner, men i de andra klasserna har vi måst ge dropp.”

Jag sprang i varje fall upp mig 15 platser till 63:e. Rätt lovande inför 5:e dagens jaktstart. Ledaren i klassen startar först och sedan startar man på sin tid efter honom.

Femte dagen: I dag blir det ännu mer Kolmårds-terrängen. Vädreturen försvann och det började regna. Den regnvåta skogen skapade problem för glasögon och syn. Starten var vald, så att vi kom direkt in i skogen.

Från sjätte till sjunde gjorde jag fel vägval. Det ser jag på kartan, efteråt! Så gällde sista! En sänka cirka 150 m från korsningen av två kraftledning. Det verkade inte svårt. Men så var det ju koncentrationen! Och så förstås banläggarens ”illvilja” att fylla slutterrängen med skärmar. Nu var det återigen svårt med rätt kodsiffra. Hur som helst rasade jag ner i prislista 5 platser till 68:a, medan kompiserna – som jag skulle ifatt lyckades och blev 46:a. Upp 13 platser! Så det går att löpa upp sig. Men 68:e plats bland 125 startande får duga. Något sämre än i Borås 86, fast man är ju ett år äldre – och det känns. Nu blir det Sundsvall 88. Så nog får en rot-snubblande 5-dagare se mycket av Sverige.

Artikelförfattaren Stig Hammar kämpar med karta och kompass. Orientering är en folksport, konstaterar Stig Hammar och bär syn för sägen.

Namn: Sigvard Parling

Född: 26 mars 1930 i Forsbacka.

Meriter: VM-silver 1958, svensk mästare för Djurgården 1955 och 1959. Lilla silvret för 1953, 1956 och 1958. 35 A- och 3 B- landskamper i fotboll, i 3 A-kamper i bandy.

HEM TILL BYN

”hovmästare” Parling har återvänt till skogen

Av RALF GUSTAVSSON

Sigge Parling är de stora skogarnas son. Han kom från de djupa skogarna och blev omplanterad i storstaden, när han 1949 som 19-åring värvades till Djurgården. De som då undrade hur detta skulle gå har senare fått besked. Sigge är en av de största fotbollsspelare Djurgården haft.

En spelare av format och är inte minst ur-prototypen för en äkta järnkamin. Som en sådan har han för alltid blivit en symbol för allt vad detta med järnkaminer står för inom Djurgården.

Idag har Järnkaminen återvänt till hembygden. Långt inne i skogen i den lilla byn Finnböle i Gästrikland, bara några mil från födelseorten, har han slagit ner sina bo-pålar.

I Finnböle har Sigge en lantgård, där han med hustrun Nea föder upp hästar. Den legendariske fotbollsmästaren, som en gång serverade så läckra passningar, har nu som hästuppfödare blivit en riktig ”hov-mästare”.

När Sigge får frågan hur det kom sig att han hamnade i avfolkningsbyn Finnböle, säger han att han alltid trivts att leva nära naturen. Finnböle har liksom Sigge finska anor – släkten Parling kom ursprungligen från Finland och slog sig ner i Finnskoga i Bergslagen.

– Så det passar ju bra att bo i Finnböle, säger Sigge och ler.

När Sigge köpte gården för 20 år sedan skaffade han sig också en häst. Intresset för hästar väcktes redan i yngre skolåldern när han tillbringade större delen av sin ledighet på en bondgård.

– Det var därför naturligt att hästar blev mitt huvudintresse när jag slutade med fotbollen, säger Sigge medan han visar oss runt.

Idag har Sigge sju hästar. I trappan till övervåningen i storstugan hänger prydligt inramade foton av hästar som Sigge haft framgång med. Där hänger också bilder av Djurgårdens mästarlag från storhetstiden på 50-talet.

Alla Siggas medaljer ligger finurligt inmonterade under glasskivan i soffbordet i stora rummet. Mitt i samlingen ligger givetvis silvermedaljen från VM 1958, där Sigge var en av de bästa halvbackarna.

Självt betraktar han också VM 1958 som höjdpunkten på sin idrottskarriär. Inte minst minns vi Sigge i finalen mot Brasilien, där han gjorde en verklig fighterinsats och var klart bäst i det svenska laget.

Landslagsmålsvakt i bandy

Fast det var hemma i Forsbacka det började. Sigge var yngst en i syskonskara på tio. Redan som 14-åring började han som värmare hemma på järnverket och avancerade till slaggdräng.

På fritiden blev det fotboll. Först hemma i Forsbacka och sedan på den berömda "åkern" framför bruket i Sandviken, där Sigge var en av förgrundsfigurerna.

Fast det var som bandymålsvakt han först kom att slå igenom. I hemmalaget Forsbacka var han så framstående att han redan som 19-åring blev uttagen att vakta målet i A-landslaget.

Men det var som fotbollsspelare Sigge värvades till Djurgården.

– På den tiden var det inte som nu tal om pengar. Däremot ordnades det så att jag fick studera, säger Sigge.

En av Sigges gamla lärare, som djurgårdsledningen hade kommit i kontakt med i samband med övergången, hade sagt att Sigge var en mycket intelligent pojke. Djurgården borde ta hand om honom och se till att han fick studera. Så blev det också. Sigge gick en 2,5-årig utbildning vid Tekniska Institutet i Stockholm och blev ingenjör.

Djurgården ordnade också en lägenhet åt Sigge på Kungsholmen. En av Parlings ledare från den tiden, Sigge Bergh minns:

– Lägenheten var väl inte så där förfärligt elegant, men den dög till en början. Men så fick Parling en son, som döptes till Carl. Så hände det sig att Carl fick utslag och Parling fick för sig att det berodde på att Carl bodde så dåligt i stadsmiljön. Carl måste flytta till friskare luft. Vi ordnade då en villa åt Parlings ute i Vallentuna. Där mådde Carl bra och då trivdes Parling, berättar Sigge Bergh.

Omskolad

På grund av militärtjänst blev debuten i A-laget uppskjuten till oktober 1950.

– Jag debuterade faktiskt samma vecka som Gustav V dog. Det var mot Helsingborg och vi vann med 3–0, säger Sigge.

Så samma vecka som en kung dog föddes alltså en annan. Under sin första säsong spelade han ihop med Hasse Jeppsson.

Sigge kom ursprungligen till Djurgården som inner. Men det visade sig att han var för långsam för att bli en riktig bra forward. "Farsan" Sandberg kom på idén att omskola Sigge till mittfältare – eller halvback som det hette då. Det blev ett lyckokast. Från att ha varit relativt medelmåttig forward utvecklades han till en fullfjädrad mittfältare av yttersta klass. Sigges kraft och utomordentliga blick för spelet kom där helt till sin rätt.

Djurgården var mycket framgångsrikt under Sigges år i klubben. Laget vann allsvenskan både 1954/55 och 1959 och även de år klubben inte vann fanns den i topp. Sigge blev också självskrivnen i landslaget, där han utvecklades än mer. Han skaffade sig internationell rutin, som inte minst kom väl till pass vid de matcher Djurgår-

Så stoppas en göteborgare. Det är IFK:s och landslagets snabbe högerytter Bengt "Fölet" Berndtsson som stöter på en äkta järnkamin i form av Sigge Parling, lite hjälpt av skyvnde lagkamraten "Cacka" Andersson. Motstående sida: Sigge har blivit "hovmästare", ägnar sig bl a åt uppfödning av hästar. Foto: Ralf Gustavsson.

den spelade ute i Europa på den tiden.

Parlings gamle vapenbroder från Sandviken och Djurgårdens mittfält "Lill-Lappen" Hellström minns Sigge, speciellt i en sådan match:

– Det var nere i Spanien 1957. Djurgården spelade mot ett stjärnspäckat Barcelona, förstärkt med ett antal ungerska världsspelare, som kommit till klubben efter ungerhändelserna 1956. Sigge hade en fullständig uppvisning i den matchen. Han var helt otrolig och det gick inte att ta av honom bollen. Han gjorde precis vad han ville, säger "Lill-Lappen".

– När Sigge i den matchen märkte att vi andra visade för stor respekt för våra namnkunniga motståndare, fortsätter "Lill-

Lappen", så sa han till oss: "Dom är inte märkvärdigare än vi."

Det yttrandet visar samtidigt lite av det självförtroende som Parling var utrustad med som fotbollsspelare.

Järnkaminernas tid

Vad Sigge Parling betydde för Djurgården går inte riktigt att mäta. Han var en oerhörd kraftkälla för hela laget. Spelet byggde mycket på Sigge, men naturligtvis även på de andra i laget. Det var ju järnkaminernas tid. Det var också Knivsta, Jompa, Lars Broström och Tjalle Mild. Men det var framför allt Sigge Parling. Där han drog fram på fotbollsplanen fanns det vanligtvis inte många grässtrån kvar. Han var hård

och oöm. Även om det var få som kunde stå emot hans tacklingar så skall det sägas att han alltid var juste.

– Styrkan och fysiken byggde jag upp under de åtta timmar långa arbetsdagarna i smedjan hemma i Forsbacka, säger Järnkaminen.

Parling var dock inte bara järnkamin. Han var i högsta grad också en bollspelare. Han hade mycket fin bollkänsla och få kunde som han göra ett uppspel, täcka bollen eller slå en öppnande passning. Trots sin otympliga kropp var han mjuk och hade en mycket god balans. Det var kanske därför han också var en så bra bandymålvakt. Sigge Parling hade på något sätt björnens smidighet men samtidigt dess styrka.

Dålig skytt

Med åren sågs Sigge alltmer sällan i målprotokollet. Hans roll blev mer framspelarens.

Att han inte gjorde så många mål kanske också berodde på att han sköt dåligt. Det var Siggess svaghet som fotbollsspelare. Han mer föste fram bollen än sköt.

– Jag hade så dåliga vrister, säger han, men menar dock att han gjorde en hel del mål, men att han i likhet med Agne Simonsson mer la in bollen än sköt den i mål.

Många menar, att om Sigge varit en hyfsad skytt, så hade han varit en spelare av yttersta världsklass.

När vi säger att inte många kan erinra sig att Sigge satt någon riktig rökare i mål, kommer Sigge dock med en liten invändning och minns en match mot Jönköping på Stadion 1953.

– Det var 10 meter utanför straffområdet. Jag mötte ett inlägg från "Sump-Hugo" på kanten. Bollen kom mot mig och jag satte fram vänsterfoten och fick en perfekt träff. När jag tittade upp stod målvakten blickstill, men bollen låg i mål efter att ha varit uppe i nättaket och ramlat ner.

Sigge berättar att Rit-Ola hade en teckning på det där dagen efter där han skrivit följande text: "Det var den värsta kanon jag sett. Om inte nätet hade varit så hade han skjutit av tornet på Oscarskyrkan."

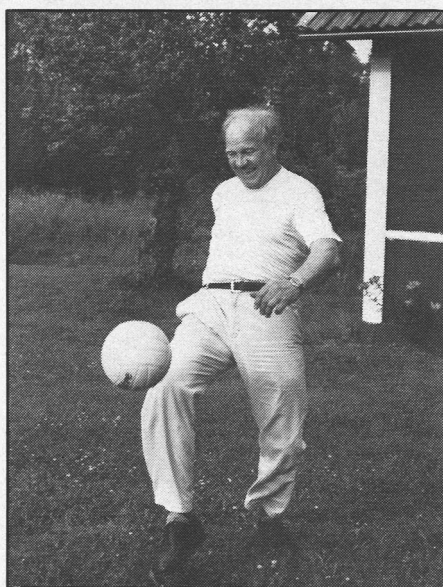
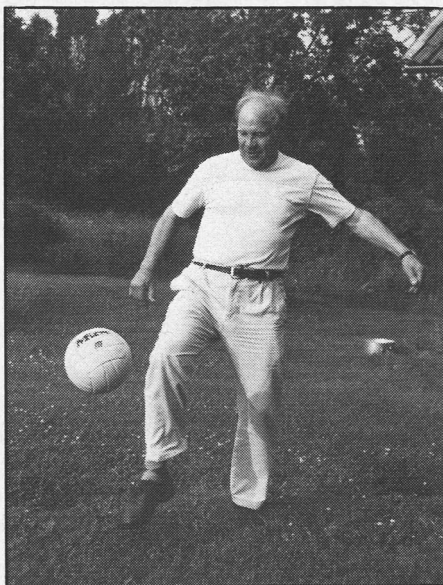
Sigge Sluring

Sigge var ett naturbarn, alla kategorier. Han var sorglös och nästan alltid glad. Han älskade mat och åt varje måltid som minst två personer. En gång på turné i Israel hittade Sigge en ny favoriträtt. Det var en sorts varm korv, som "Jompa" av någon oförklarlig anledning döpte till kamelsluring. Sigge gillade korvarna och åt så mycket av dem att "Jompa" också begåvade Järnkaminen med öknamnet "Sigge Sluring". Kärt barn har många namn.

– Det var en typisk Jompagrej. Så fort han kunde så skulle han hitta på något öknamn, säger Sigge.

Sigge Sluring var optimist till sin läggning. Han var inte den som oroade sig i onödan. En av dem som erinrar sig detta är "Farsan Sandberg".

– Ibland kunde vi ligga under inte bara med ett, utan två mål, och jag försökte då i halvtid säga något till killarna för att på något sätt få det hela att vända. Det var då inte ovanligt att man kunde få höra Parling, där han satt som tryggheten själv i

Ett, två och upp. Sigge Parling kan fortfarande konsten att lattja med en boll. De friska takterna sitter i, 25 år efter slutet på karriären. Foto: Ralf Gustavsson.

omklädningsrummet, med sin lugna stämma säga: "Farsan var inte nervös, var inte orolig, för det här vänder vi!"

Eftersom man visste vilka urkrafter som låg bakom ett sådant uttalande så fanns det enligt "Farsan" ofta inte mycket att tillägga.

– Du vet, jag var en sådan som aldrig gav upp, utan spelade till sista sekunden, säger Sigge.

Bohem och pedant

Sigge var älskad som fotbollsspelare och alltid omtyckt. Han var okomplicerad och okonventionell och många kom därför kanske att uppfatta honom som bohem. Det finns säkert en och annan anekdot som bär vittnesbörd om detta. Om det var så att Sigge uppfattades som lite bohemisk utanför planen, så var han dock närmast en pedant på fotbollsplanen. "Lill-Lappen", som bildade radarpar med Sigge på mittfältet, kan intyga detta:

– Även om det kan låta konstigt idag, så var det många som då kritiserade oss för att vi var för offensiva och bara tänkte

framåt. Inget var dock mer felaktigt. Inte minst länge "Broa" (Lars Broström), som var helt outstanding på huvudet följde med upp i anfallen så var antingen Sigge eller jag nere och täckte upp. Det var Sigge otroligt noga med. Han förde befälet på mittfältet och om vi slarvade, vårdade bollen dåligt eller något liknande, så var han omedelbart där och påtalade det mycket bestämt för oss.

– Så dom som trott att Sigge inte tog fotbollen på riktigt allvar, dom har fel, intygar "Lill-Lappen".

Ur allsvenskan

Djurgården vann SM-guld 1959, men åkte ur 1960 efter att i den sista och avgörande matchen fått stryk av Norrköping med 4–1. Det blev också Siggess sista match i Djurgården. Han hade på våren 1960 fått ett proffsarbud från en italiensk klubb. Men när han skulle skriva under ett två-årskontrakt så infördes oturligt nog ett importstopp på utländska spelare i Italien och proffsplanerna gick om intet.

– Jag har efteråt tänkt att det var synd att jag inte blev proffs. Det hade passat mig. Jag hade en kropp som tålde träning. Jag minns ju hur jag blev både starkare och bättre i allt, när vi tränade två gånger om dagen på träningslägret inför VM.

Att bli proffs var det som då hägrade för honom. När det inte blev så beslutade sig Sigge att trappa ner – enligt de flesta alldeles för tidigt.

– Jag spelade fotboll på sommaren i allsvenskan och landslaget och på vintern bandy i allsvenskan, landslaget och i VM. Det innebar ju att jag nästan aldrig var hemma. Jag valde därför att trappa ner och skrev på för Sirius, som jag redan spelade för i bandy.

Sigge stannade i Sirius i ett år. Som spelande tränare tog han upp laget från division III till II. När Sigge året efter fick ett jobb som kontrallant hemma i Forsbacka skrev han på för Gävle IF och spelade där i fem år.

Plötsligt har hästarna börjat gnägga nere i hagen och Sigge förstår direkt signalerna.

– Nu har dom inget vatten. Dom dricker mycket när det är så här varmt. Om dom stora hästarna inte får vatten så blir dom arga och sparkar ikull vattenhinken, säger Sigge som kan sina hästar.

Reklampelare

"Jompa" Eriksson gjorde för något år sedan en mycket träffande beskrivning av Sigge, som faktiskt har en viss aktualitet även idag. "Jompa" skrev:

– "Synd att lirare som Sigge inte är med i dagens Djurgården. Han hade, om han varit med, kunnat kamma in dubbla stålar mot de andra i laget. Sigge bar på – ovanför midjan – en otroligt stark, kraftig, muskulös och helt perfekt fyrsidig reklamkropp. Det närmaste i den vägen som setts på en fotbollsplan är "Kniven" på gamla dar. Den var liksom heltäckande runt om".

"Jompa" avslutade med en rekommendation: "Satsa på sådana lirare. Dom drar in dubbla stålar!"

När Sigge Sluring står där vid grinden, bred som en laddgärdsdörr, för att ta farväl av Djurgårdaren verkar det rätt: Så synd att Sigge inte är med i dagens Djurgården!

NR 22 HÅKAN BL

Gossen Ruda har blivit den bästa bland de bästa

Av RALF GUSTAVSSON

1984 fick Håkan Södergren av en sportchef på en stockholms-tidning rekommendationen att sluta med ishockey. 1987 satt samme sportchef med i den jury som tilldelade Håkan Södergren årets "Guldpuck" för framstående ishockeyinsatser.

I juryns motivering konstaterades det:

"Att vara bäst mot de bästa, att alltid ge sitt yttersta är kännetecknet för en stor spelare. Håkan Södergren är en sådan. Han har den här säsongen varit den bästa spelaren i Tre Kronor. Han är en ledare i laget – orädd, slitstark och en skicklig avslutare. Bäste poängplockare i landslaget fram till VM och i topp även efter VM's grundserie visar på klass. Håkan har dessutom gjort en stark säsong i elitserien, där han ledde Djurgården till play-off."

Därmed utsågs Håkan under VM-slutspelet i Wien till Sveriges bästa ishockeyspelare säsongen 1986/87.

– När jag tittar på vilka spelare som fått den här fina utmärkelsen tidigare och tänker att jag är en i den skaran, då blir jag faktiskt lite imponerad av mig själv, bekänner Håkan.

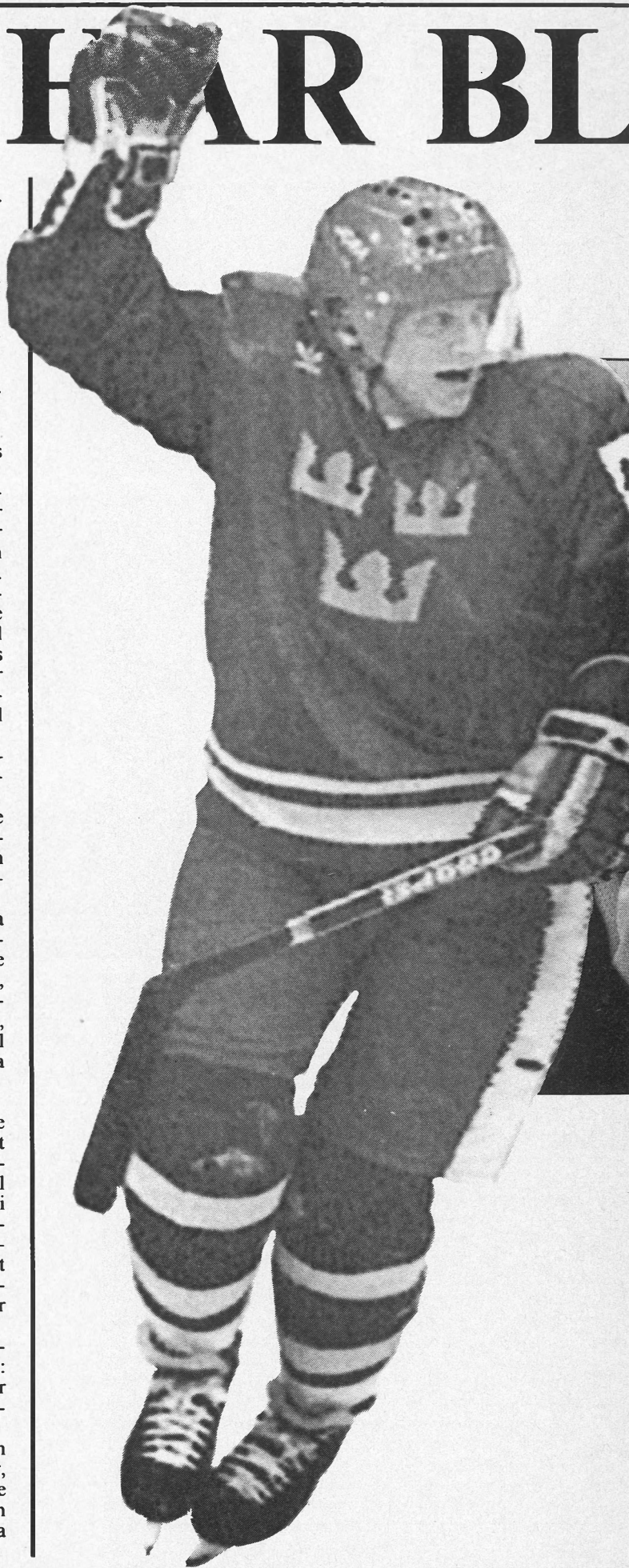
Det några synnerligen händelserika dagar för Håkan i Wien. Först Guldpucken och bara fem dagar senare också världsmästerskapet i ishockey. Så vem kan bättre än Håkan instämma i den berömda texten "Wien, Wien mina drömmars stad"? I dubbel bemärkelse stod Håkan vid sina drömmars mål.

Drömmen blev verklighet?

– Ja, verkligen. Om jag inte hade fattat det därefter så förstod jag det när vi kom hem. Det var stor uppståndelse redan på Arlanda. Personal och passagerare stod uppställda i dubbla led och applåderade vår ankomst. Och så det fantastiska mottagandet i Kungälv, där hela folkhavet hyllade oss och sjöng med i nationalsången – till och med i repris. Det var helt otroligt. Rent sydläandskt.

När allt verkade slut ropades Håkan in på scenen igen och någon sa: "Håkan, Tumba är här! Du som är djurgårdare kan väl snacka med honom."

– Jag trodde det var någon som drev med mig. Men Tumba fanns där, på en telefonledning direkt från 17:e hålet på en golfbana i Florida. Han gratulerade oss på sitt oefterhärmliga sätt, berättar Håkan.

IVIT NR ETT

Speciellt ett ögonblick nere i Wien har etsat sig in i Håkans minne.

– Hela laget defilerade in till prisutdelningen. Folk stod upp och applåderade. Plötsligt tändes i ljusskrift på tavlan i hallen "Världsmästare 1987 – Sverige!" samtidigt som jublet steg i hallen. Det ögonblicket glömmet jag

om vår ungdomsverksamhet kan det vara värt att notera att inte bara jag utan även "Mörten" och Thomas Eriksson i dagens elitserielag är produkter från den egna ungdomsverksamheten, säger Håkan, med en liten gliring till dem som ville lägga ner ungdomsishockeyn.

ordentligt först när han var 22 år.

– När många andra nått framgång genom hård träning, så tänkte jag att jag också skulle pröva det.

Gossen Ruda

Många menar att Håkan också blivit noggrannare och mer disciplinerad i sitt spel. Förr var kanske stubinen kortare och när besöken i utvisningsbåset blev för täta var pressen inte sen att lite oförtjänt utnämna honom till ishockeyns Gossen Ruda. 1984 rekommenderade till och med en sportchef Håkan att sluta med hockey. Han fortsatte och ironiskt nog satt samme sportchef med i juryn som utsåg Håkan till årets bästa ishockeyspelare.

För Håkan inte bara fortsatte att spela ishockey, han gjorde det också så disciplinerat att när pressen nu skriver om honom så handlar det oftast om hans förvandling från buse till helgon.

– Jag tror inte att det är jag som ändrats utan det är nog mer journalisternas sätt att se mig som ändrats, menar Håkan.

Favoritvinkel

Håkan är en spelare man känner igen även utan nummer på dräkten. Han har andra kännemärken. Inte minst är han en fighter som vanligtvis kommer ur sargduellerna som segrare, om än ofta med hjälmen på sned. Då rättar han snabbt till hjälmen innan han krigar vidare.

Han är inte bara en närkampsspelare, han är också en taktiker och spelare med ett högt utvecklat spelsinne. Ofta bryter han fram på sin högerkant, där han i de mest oväntade situationer och omöjliga lägen drar iväg ett skott. Det ser inte märkvärdigt ut men resulterar ofta i mål. Förklaringen är ett snabbt handledskott som kommer oannonserat. Det har bidragit till att göra Håkan till en första klassens måltjuv.

I sin egenskap av måltjuv är Håkan sällan mållös vare sig på eller utanför rinken. Han talar mycket, ofta och länge inte bara för sig själv utan även för andra. Han har varit lagkapten i både Tre Kronor och Djurgården och han är ordförande i spelarnas egen intresseorganisation SICO: Han verkar på något sätt vara en sådan kille som valdes till ordningsman i skolan.

Om Guldpuckjuryn i sin motivering ansåg Håkan vara "bäst mot de bästa" så blir han som världsmästare även bland de bästa. Gossen Ruda har blivit Guldgosse i 24 karat. Nummer 22, Håkan Södergren, har blivit nummer 1.

En lirare jublar. Håkan Södergren i landslagsdräkt efter mål mot USA i VM i år. Och sedan: Guldpucken i säkra händer.

Foto: Ingvar Svensson.

aldrig, säger Håkan och verkar i tanken för en stund vara tillbaka i Wien.

Mr Djurgården

Håkans föräldrar har alltid betytt mycket för honom. Det var därför inte överraskande att det första en upprymd Håkan Södergren gjorde i segerintervjun i radion från Wien var att just hälsa hem till mamma och pappa i Rosersberg.

– Dom har stor del i min framgång. Det var ju dom som i början var snälla och ställde upp och skjutsade mig till träningar och matcher, säger Håkan.

Redan som 12-åring kom Håkan till Djurgården. Med sina 16 år i föreningen är han en av dagens verkliga urdjurgårdare.

– Mot bakgrund av diskussionen

Genom sina framgångar har Håkan inte bara blivit en stolthet för sina föräldrar utan även för sin klubb. Han är tveklöst dagens Mr Djurgården.

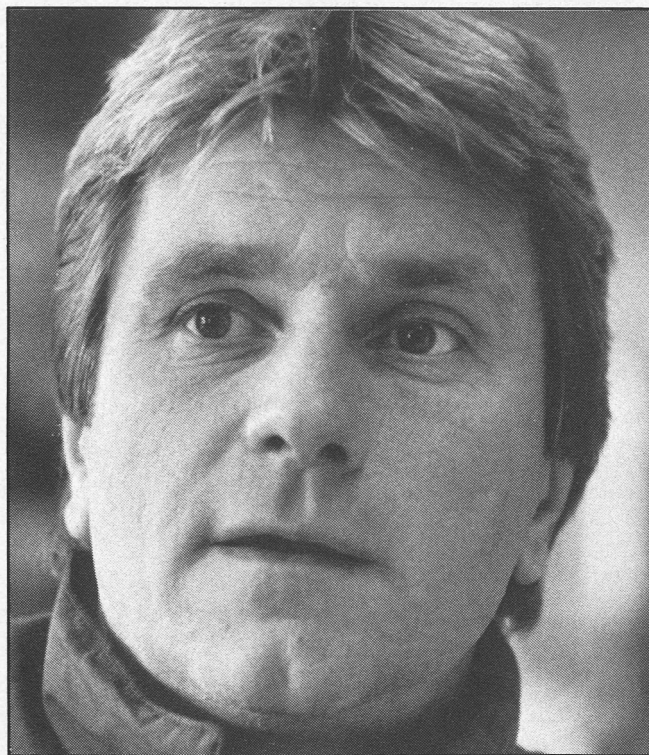
Bara bättre

Utmärkande för Håkan Södergren är att han blivit bättre för varje säsong. Han är ett bevis på hur man även som en relativt etablerad elitseriespelare kan fortsätta att utveckla sig även efter 24–25-årsåldern.

Håkans tränare under många är Leif Book, menar att förklaringen mycket ligger i att han blivit fysiskt starkare, utvecklat sin teknik samt att han idag jämfört med tidigare tar ett större ansvar och bättre lärt sig anpassa sig till vad laget kräver.

Håkan själv förklarar sin utveckling med att han egentligen började träna

"Putte" är Djurgårdens egen statsminister

Av ÅKE WILHELMSSON

Statsministern får ursäkta, men för oss djurgårdare är det "Putte" som gäller, när namnet Ingvar Carlsson kommer på tal.

Ingvar "Putte" Carlsson heter han, 45-åringen som skall föra djurgårdshockeyn upp i det absoluta toppskiktet. Men han är försiktig när det gäller uttalanden om den allra närmaste framtiden:

- Vi får väl se hur killarna har kommit ur det här ekonomiska ståhejet kring föreningen. Det har ju varit en kraftig turbulens som vi kan tänkas ha blivit påverkade av. Men laget är bra och på lång sikt, med bra framförhållning och tålamod kan vi om 2-3 år bli ett topplag.

- Men hur går det i vinter då?

- Det är så svårt att säga något som helt nybliven tränare. Vi kan lika gärna komma tvåa eller trea som sjua eller åtta.

"Putte" har faktiskt varit A-lagstränare i Djurgårdens ishockey en gång tidigare. Han skrev kontrakt på tre år med dåvarande DIF-basen

Bengt Broberg 1984. Men efter bara två veckor hoppade han av.

- Varför jag plötsligt sa upp mig? Det får bli en hemlighet mellan Djurgården och mig. Kalla det gärna för "inre skäl".

Nytt bud

Efterträdaren Gunnar Svensson blev inte långvarig hos Djurgården. När han i slutet av sin andra säsong sparkades gick budet än en gång till "Putte", som än en gång tackade nej.

- Den gången var det av lojalitetsskäl till Gunnar. Jag tyckte att det var fel att kicka honom.

Minnesgoda djurgårdare vet hur det gick sen. Laget klarade sig kvar i Elitserien efter en strålande slutspurt. Och året därpå, den senaste säsongen, var Djurgården under Leif Boorks ledning åter med i slutspelet. Låt vara utslagna av Björklöven, de blivande svenska mästararna.

Ingvar "Putte" Carlsson är en trogen djurgårdare. Hans tidigare två avhopp från tränarsysslan har drabbat honom hårt.

- Det var särskilt besvärligt att tvingas säga nej när Gunnar Svensson fick sparken och laget låg på sista plats i serien, starkt hotat av nedflyttning. Men nu gäller det att se framåt.

Stor trupp

Årets djurgårdstrupp består av inte mindre än 26 man - det är tre man mer än normalt. "Putte" ansåg det nödvändigt att utöka truppen på grund av att tre av spelarna under instundande säsong är inkallade till militärtjänst.

Johan Garpenlöv, Tomaz Eriksson och Bengt Åkerblom heter de tre rekryterna, som det emellanåt alltså kan bli besvär med att få loss till både träningar och matcher. Det kan ju bli litet si och så med formen också under militärtjänsten. Ett svårt av-

bräck för "Putte" Carlsson med hänsyn till att både "Garpen" och "Tomaz Zäta" utvecklades till att bli några av de mest framgångsrika spelarna i fjolårets trupp. Lägg därtill att världsmästare Tommy Albelin flyttat till NHL, Björn Carlsson gått över till AIK och att laget i slutändan gick miste om Kenta Nilsson, som föredrog att spela ishockey i Italien, så förstår man om "Putte" är en aning osäker på slagstyrkan hos sitt lag till instundande säsong.

Mästarback

Men det finns trots allt också glädjeämnen på spelarsidan. Tomaz Eriksson, som återkom från NHL redan till förra säsongen kom aldrig igång ordentligt på grund av en envis skada. Tomas är nu inställd på att revanschera sig ordentligt. Björklövens duktige back Patrik Åberg är årets enda riktigt stora nyförvärv.

För oss som för bara några år sedan i Jörgen Holmberg såg en storspelare växa fram finns där ett extra hopp - Jörgen har enligt samstämmig expertis utvecklats åtskilligt i farmarlaget Nacka, som fått släppa till sex spelare till årets DIF-trupp.

- Det bör bli en avgjord förstärkning på sikt, säger "Putte", som de senaste två

såsongerna tränat just Nacka. "Putte" tror inte på värvning av storstjärnor på bredare front.

- De kostar för mycket pengar i förhållande till vad man får ut av dem, resonerar han. Jag känner sedan många år de flesta av våra spelare och vet vad var och en av dem går för. Jag har till exempel följt Arto Blomsten, Pontus Molander, Tomaz Eriksson, Jan Viktorsson, Jörgen Holmberg, Micke Johansson, Christian Due-Boje med flera och ser i var och en möjligheter till vidare positiv utveckling.

Ambitiös

Ingvar "Putte" Carlsson då, vem är han?

I korthet en ambitiös tränare med framgångsrika insatser i DIF:s A-juniorer 1979-80, assisterande A-lagstränare (till Leif Boork) 1981-83, A-lagstränare i Huddinge 1984, tränare för landslagets äldre juniorer 1985, A-lagstränare i Nacka 1986-87.

I yngre år har han dessutom bland annat på heltid tränat ett bandytag i Oxelösund, tränat Lidingös fotbollslag och vidareutbildat sig som tränare under praktiskt taget hela 70-talet.

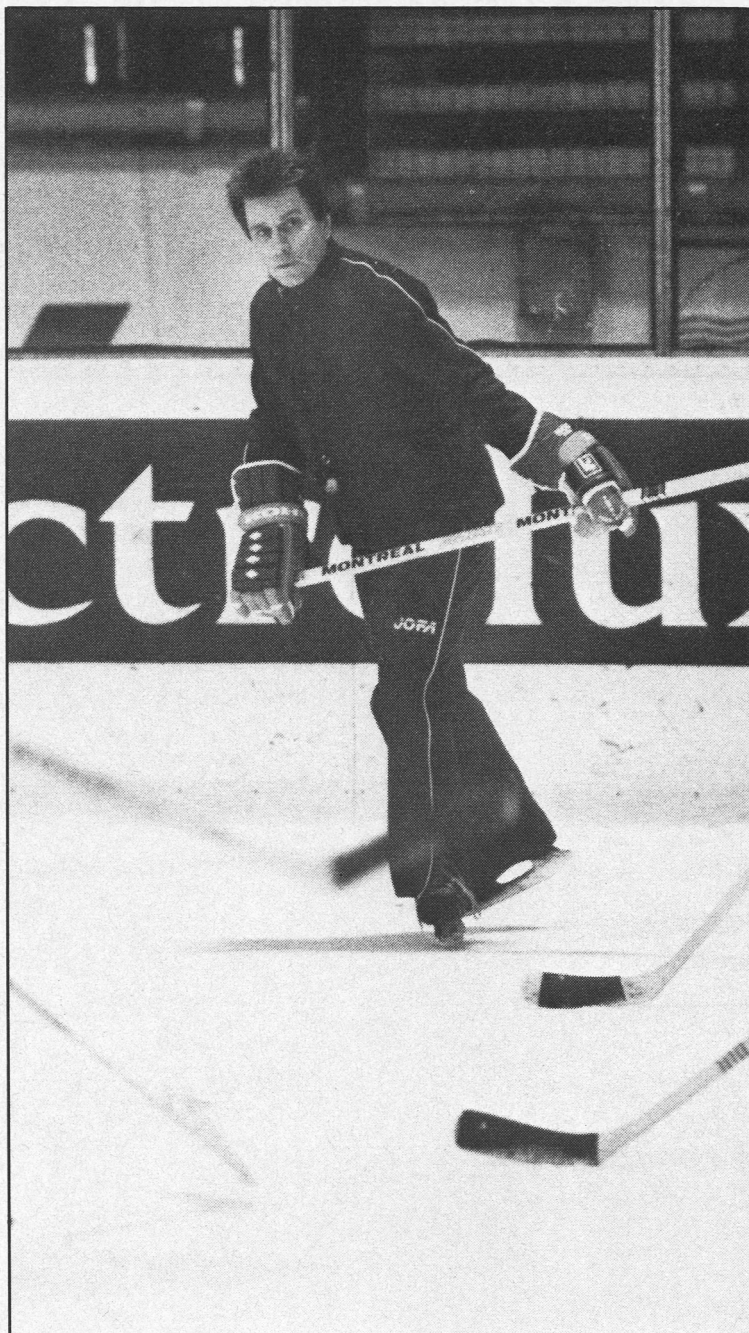
Av hans djurgårdsomgivning har jag fått veta att han är en envis och principfast man, som sällan viker en tum för påtryckningar, vare sig det gäller spelare eller ledare. En envishet, som kan bli en belastning, menar några. Men det är också "Puttes" enda svaga punkt. Sporten behärskar han. Spelarna kan han. Och uppslutningen kring honom i spelartuppen är hundraprocentig.

Tiger hellre

Om de många turerna kring "affären Broberg" vill han inget säga:

- Jag och Benke har alltid kommit bra överens. Sak samma med förhållandet mellan mig och Benkes efterträdare Åke Bergdahl.

Privat har "Putte" en byggnadsfirma, OCA Bygg-AB, OCA står för Olsson, Carlsson, Axelsson. Det jobbet ägnar han 30-35 timmar i veckan. Resten blir ishockey. Och blir det några timmar över står dessa till för-

I centrum för nya Djurgården. Ingvar "Putte" Carlsson, en man som hängt med länge. Nu får han för första gången huvudansvaret. Foto: Ingvar Karmhed.

fogande för familjen - hustrun Marie med två ingifta barn och två "egna".

"Putte" är inställd på att vara med om att bygga upp Djurgården till ett genuint topplag, av Färjestads-klass. - Vi behöver en längre planeringsperiod med duktiga ledare vid sidan av banan. Det skulle också ha känts bra med en manager, men man kan ju inte få allt. Inte på en gång.

- Det skulle kännas skönt om vi kom rätt redan i början. Jag gläder mig mycket med Djurgårdens fotboll, som jag tycker har hittat rätt stil och som växer sig långsamt starkare. Jag tycker förresten fotbollstränaren Tom-

my Söderberg är ett lyckokast, säger "Putte" och tycks hoppas på liknande framgångar.

Lirare & profiler

Så här tycker "Putte" i

korthet om ishockeyspelare:

Bästa djurgårdaren: Stefan Perlström för ödmjukheten. Mats Waltin den store individualisten. Kent Johansson den sköna profilen.

- Tyvärr kom Kenta alldeles för sent till Djurgården och Elitserien. Han hade varit ett givet NHL-proffs om han kommit tidigare. 27 år gammal debuterade han i Djurgården.

Tidernas lirare utanför Djurgården: Uffe Sterner

och i dag Bengt-Åke Gustafsson.

Världens bästa genom tiderna: Kasatonov, Sovjet.

Om tränare: Djurgårdens och Tre Kronors Arne Strömberg är den främste. Internationellt: Tarasov, Sovjet.

Personligen ger han Bengt Kåberg (Stockholm-Göta) bästa betyget som människan-tränaren. Gunnar Öqvist är den store glädjespridaren på området.

Slutligen: En blandning av sovjetisk och tjeckisk ishockey är för dagen idealet. Farten och tempot imponerar på "Putte".

Och allra sist: Djurgår'n for ever!

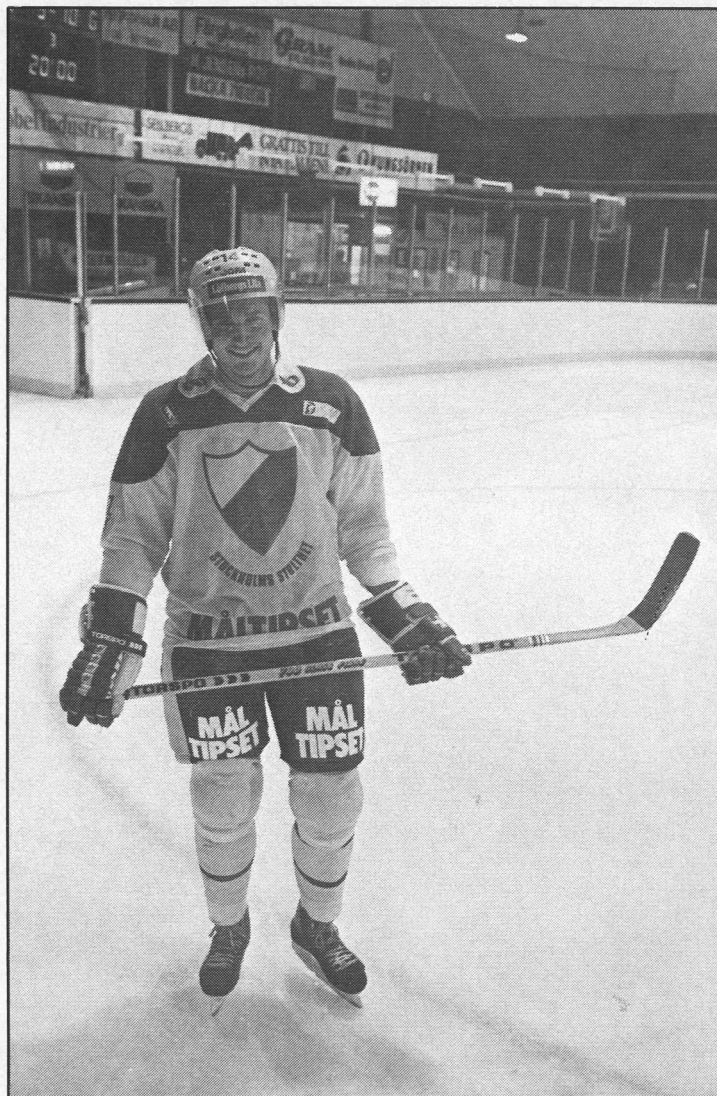
DJURGÅRDENS ISHOCKEYTRUPP, ELITSERIEN 1987-1988. Undre raden fr.v: Tommy Mörth, 28, elfte säsongen i DIF, Ingvar "Putte" Carlsson (tränare), Thomas Eriksson, 27, sjunde säsongen, Kalle Lilja, 30, nionde säsongen, lagkapten, Åke Bergdahl (ordförande), Håkan Södergren, 28, elfte säsongen, Jens Öhling, 25, åttonde säsongen, Lars Falk (andretränare), Claes Norström, debutant. Andra raden fr.v: Hans-Göran Elo, 21, andra säsongen, målvakt, Thomas Magnusson (målvaktstränare), Christian Due-Boije, 20, andra säsongen, Jan Viktorsson, 23, femte säsongen, Stefan Jansson, 21, fjärde säsongen, Magnus Jansson, 16, debutant, Anders Johnsson, 25, femte säsongen, Tommy Söderström, 18, debutant, tredje målvakt, Stig Jidgård (vice ordf), Rolf Ridderwall, 28, sjunde säsongen, målvakt. Tredje

raden fr.v: Johan Kellerstam (materialfövr), Anders Kellerstam (do), Bengt Åkerblom, 20, debutant, Stefan Perlström, 31, tolv säsonger, också massör, Orvar Stambert, 27, femte säsongen, Bengt Gustavsson (läkare), Charles Berglund, 22, debutant, Ragne Ek (lagledare), Åke Tiensuu (massör). Översta raden fr.v: Jörgen Holmberg, 25, femte säsongen, Pontus Molander, 23, fjärde säsongen, Patrik Åberg, 23, debutant, från Björklöven i år, Arto Blomsten, 22, fjärde säsongen, Tomaz Eriksson, 20, andra säsongen, Peter Nilsson, 25, femte säsongen, Johan Garpenlöw, 19, andra säsongen, Mikael Johansson, 21, tredje säsongen.

Foto: STIG KENNE

Patrik Åberg, regerande svensk mästare från Björklöven, är det enda "riktiga" nyförvärvet i Djurgår'n i år. Men förutom Patrik finns en rad duktiga spelare som hämtats från de egna leden eller från Nacka.
Foto: Jan Everhov.

” Det vore underbart att få avgöra i Sudden Death –mot AIK,,

Magnus och Stefan har farsan hos AIK

Av DAN SVANELL

– Det skulle vara underbart att avgöra i sudden death mot AIK och bli matchvinnare för Djurgår'n.

Den önsknigen hoppas en av de nya i Djurgårdens hockeytrupp, Magnus Jansson, 18 år i november, och nyuppflyttad från juniorlaget, få uppfyllad under ishockeyåret 1987-88.

Magnus, som spelar forward, är lillebrorsa till backen Stefan. Stefan och Magnus pappa är tränare i AIK.

– Det är kul att snacka hockey hemma med pappa. Eftersom han är ny i AIK vore det underbart om jag fick avgöra ett derby mot AIK. Snacka om att man skulle bli väl-

kommen hem efteråt, skrattar Magnus.

Stolt ändå

Lars-Gunnar Jansson är säkert stolt över att ha två söner med i Djurgården – även om han coachar en av Djurgårdens motståndare i årets elitserie. Han har faktiskt själv förflutet som juniortränare i Djurgården – det nya jobbet till trots!

Magnus Jansson är en av sju nya spelare i årets upplaga av Djurgårdens ishockeykrigare. Han kommer, liksom flera andra, direkt från juniorlaget.

Nytt från "Löven"

Det enda nyförvärvet som inte kommer därifrån eller från farmarklubben Nacka är en av de svenska mästarna från i vintras, backen Patrik Åberg (23), från

Björklöven i Umeå.

– Djurgården är en mycket proffsigare klubb än Björklöven. Dessutom tycker jag att sommarträningen under "Putte" Carlsson varit bättre än i Umeå, säger Patrik.

Han tror att Djurgården blir tvåa i serien den här säsongen, slagna endast av starka Luleå.

– Vi har ett mycket bra lag och en fin gemenskap. Så jag ångrar inte alls att jag flyttade söderut.

Sandlins pojke

Patrik är fostrad till ishockeyspelare av nuvarande förbundskapteten Tommy Sandlin.

– Tommy tränade mig under tre år i Björklöven, berättar Patrik.

Förutom Patrik och Magnus Jansson är målvakten Tommy Söderström, en 18-årig juniorlandslagsman, en av de nya. Han kommer direkt från Djurgårdens juniorer.

Ny i år är dessutom Claes Norström (28), som dock inte är någon ny bekantskap för Djurgårdspublik. Han har tidigare flera säsonger bakom sig i föreningen. Kommer nu närmast från Nacka Hockey.

Nygammalt

Därifrån återkommer även Jörgen Holmberg (25), som tidigare spelat fyra A-lagssäsongen i Djurgården.

Från Nacka kommer också Charles Berglund (22) och Bengt Åkerblom (20). Charles har tidigare spelat i Tumba, Bengt har ett förflutet hos DIF-juniörerna.

Också på ledarbänken blir det tre nya – eller nygamla – ansikten: Tränaren Ingvar "Putte" Carlsson presenteras på annan plats i det här numret av Djurgårdaren, assisterande tränare är Lars Falk, tidigare i Huddinge. Ny som lagledare är Ragne Ek.

Här spelar Djurgården i vinter!

Fram till jul ska 22 matcher i elitserien spelas. Det innebär 11 hemmamatcher och lika många bortamatcher varav en går mot AIK på Isstadion.

Efter jul fortsätter de 10 främsta lagen att spela en dubbelserie innan slutspelet tar vid.

Tisdag 29/9, 19.00:
Björklöven-Djurgården

Torsdag 1/10, 19.00:
Djurgården-Skellefteå

Söndag 4/10, 17.00:
AIK-Djurgården

Torsdag 8/10, 19.00:
Djurgården-Södertälje

Söndag 11/10, 17.00:
Leksand-Djurgården

Torsdag 15/10, 19.00:
Djurgården-HV 71

Söndag 18/10, 17.00:
MoDo-Djurgården

Torsdag 22/10, 19.00:
Djurgården-Luleå

Söndag 25/10, 17.00:
Djurgården-Färjestad

Torsdag 29/10, 19.00:
Väsby-Djurgården

Söndag 1/11, 17.00:
Djurgården-Brynäs

Torsdag 5/11, 19.00:
Brynäs-Djurgården

Söndag 8/11, 17.00:
Djurgården-Björklöven

Torsdag 12/11, 19.00:
Skellefteå-Djurgården

Söndag 15/11, 17.00:
Djurgården-AIK

Tisdag 17/11, 19.00:
Södertälje-Djurgården

Söndag 22/11, 17.00:
Djurgården-Leksand

Torsdag 26/11, 19.00:
HV 71-Djurgården

Söndag 29/11, 17.00:
Djurgården-MoDo

Torsdag 3/12, 19.00:
Luleå-Djurgården

Söndag 6/12, 17.00:
Färjestad-Djurgården

Tisdag 8/12, 19.00:
Djurgården-Väsby

SPECIAL OM DIF:s EKONOMI

Det har varit en het sommar för Djurgårdarna. Ekonomiskt kaos, konkurshot och skandaler har dominerat rapporteringen om vår förening.

Men vad är rätt och vad är fel? I den här "Ekonomispecialen" ger Djurgårdaren förklaringar och fakta.

- Så gick det till när föreningens ekonomi underminerades. Djurgårdaren förklarar i text och siffror.

- Bolagsbildning - är det rätt väg att få Djurgårdens ekonomi på fötter? Föreningens nye ordförande Jan-Peder Norstedt förklarar och argumenterar.

- Ordning och reda råder nu inom Djurgården sedan en ny post som kanslichef inrättats. Vi presenterar Rolf Rosenberg, den nye kanslichefen, spindeln i nätet.

- Över fem sidor, det behövdes så många, presenterar vi namnen på dem som ekonomiskt ställt upp för vår krisdrabbade förening. En halv miljon kronor har flutit in. Hittills . . .

- Det är dyrt att bedriva idrott i Stockholm. Förändringar behövs. Kan vi hoppas på Stockholms "idrottsminister" Ingemar Josefsson (s)? Djurgårdaren har frågat ut honom.

Kalla fakta

RESULTATRÄKNING

Uttryckt i TKR

	Utfall	Budget 1986		Utfall
	1986	Belopp	Avvikelse	1985
INTÄKTER				
Tävlingsarrangemang				
Marknadsgruppen	6.493			
Match- och tävlingsintäkter	7.008			
Reklam, annonser	1.439			
Övriga tävlingsintäkter	436			
<i>S:a tävlingsarrangemang</i>	15.376	16.375	-(999)	12.933
Försäljningsverksamhet	70	89	-(19)	186
Lotteri, bingo	1.302	1.305	-(3)	1.325
Förvaltningsintäkter	98	79	+ 19	80
Bidrag till verksamheten				
Kommunala bidrag	957			
Statliga bidrag	109			
Förbundsanslag	469			
Övriga bidrag	299			
<i>S:a bidrag</i>	1.834	700	+ 1.134	1.424
Spelar försäljningar	797	505	+ 292	1.031
Övriga intäkter	1.511	782	+ 729	1.136
SUMMA INTÄKTER	<u>20.988</u>	<u>19.835</u>	<u>+ 1.153</u>	<u>18.115</u>
KOSTNADER				
Föreningskostnader				
Marknadsgruppen	3.270	2.325	-(945)	
Övriga föreningskostnader	683	733	+ 50	
<i>S:a föreningskostnader</i>	3.953	3.058	-(895)	556
Tävlingsverksamheten				
Resekostnader	719			
Idrottsmateriel	828			
Hyra idrottsanläggningar	2.207			
Junior- och ungdomsverksamhet	1.452			
Träning och vänskapsmatcher	1.246			
Nacka Hockey	1.714			
Övriga tävlingskostnader	1.858			
<i>S:a tävlingskostnader</i>	10.024	6.014	-(4.010)	8.340
Personalkostnader	8.921	7.058	-(1.863)	6.110
Lokalkostnader	768	559	-(209)	647
Administrationskostnader	853	588	-(265)	706
Spelarinköp	3.250	2.713	-(537)	975
Övriga kostnader	948	678	-(270)	537
SUMMA KOSTNADER	<u>28.717</u>	<u>20.668</u>	<u>-(8.049)</u>	<u>17.871</u>
RESULTAT	<u>(-7.729)</u>	<u>-(833)</u>	<u>-(6.896)</u>	<u>+ 244</u>

om varför det gick som det gjorde

Av RALF GUSTAVSSON

1986 blev en ekonomisk katastrof för Djurgården.

Vid årsmötet den 6 maj fick medlemmarna chockbeskedet att föreningen för verksamhetsåret redovisade en förlust på hela 7,7 miljoner kronor.

1986 steg intäkterna, jämfört med 1985, med 2,9 mkr, men kostnaderna tilläts stiga med hela 10,8 mkr, eller 60 %. Det redovisade underskottet innebär att 26 % av kostnaderna inte kunnat täckas av intäkter.

Djurgårdens överstyrelse (ÖS) har det övergripande ekonomiska ansvaret för föreningens verksamhet, skall bli godkända de 16 sektionernas budget och där ansvarar för den fortlöpande ekonomiska kontrollen och resultatuppföljningen av verksamheten.

Vid årsmötet valde ÖS att förklara 1986 års stora förlust genom att redovisa hur denna kunde härledas utifrån budgetavvikelser för såväl de olika sektionerna som för föreningen totalt. Vad avser resultatet kan denna redovisning sammanfattas enligt följande:

	Utfall tkr	Budget tkr	Avvikelse tkr
Överstyrelse	+1.852	+5.088	-3.236
Fotboll	-3.448	-2.836	- 612
Ishockey	-6.181	-3.085	-3.096
Övriga sektioner			
Bandy	- 35	0	- 35
Bobsleigh	0	0	0
Bordtennis	+ 2	0	+ 2
Bowling	- 12	0	- 12
Boxning	+ 51	-16	+ 67
Brottning	- 3	0	- 3
Cykel	- 43	-10	- 33
U-fotboll	- 58	0	- 58
Fäktning	+ 20	- 5	+ 25
Handboll	+ 2	0	+ 2
Konståkning	+ 40	0	+ 40
Orientering	+ 3	0	+ 3
Skidor	+ 1	0	+ 1
Stalom	- 11	0	- 11
Squash	+ 9	0	+ 9
Fiskartorpet	+ 82	0	+ 82
Totalt resultat	-7.729	- 864	-6.865

Vid bedömningen av enheternas resultat bör beaktas att intäkter och kostnader för marknadsföring och reklam, jämte skuldräntor, av administrativa skäl fr o m 1986 centralt redovisats hos ÖS. Kostnaderna och intäkterna är huvudsakligen hänförliga till ishockey- och fotbollsektionerna. Genom att de inte fördelats vidare på sina respektive sektioner, stämmer resultatet för i första hand ishockey- och fotbollsektionerna inte med sektionernas egentliga resultat. Det har försvårat bedömningen och skapat missförstånd, inte minst i massmedia, och bör därför snart ändras.

Budgetavvikelse ÖS

Nya villkor för reklamrättigheterna ledde 1986 till bildandet av en egen marknadsgrupp. Fotbollens återkomst till allsvenskan ökade förhoppningarna om ökade intäkter där. Säsongen 1985/86 kom dock att bli en besvikelse för hockeylaget och fotbollens återkomst i allsvenskan blev, som vi vet, en flopp. Den alltför optimistiska marknadsbudgeten 1986 uppnådde inte, trots att såväl fotbollens som ishockeyns intäktsmöjligheter genom kval och slutspel, var större än 1985. Gruppen lyckades ändå öka marknadsintäkterna med hela 4,3 mkr 1986 jämfört med 1985. Ändå underskreds budgeten 1986 på intäktssidan med 1,2 mkr.

Vid redovisningen av siffrorna har svårigheten att budgetera denna typ av intäkter påtalats. Denna svårighet minskade heller inte under 1986 genom de nya förändrade förutsättningar som då gällde för föreningens marknadsföring.

Utöver denna avvikelse noterades även ÖS för ytterligare budgetavvikelse på 2,0 mkr. Av dessa avvikelser avsåg 0,8 mkr direkt kostnadsförda investeringar i stället för arenareklam.

Totalt kom ÖS därvid att underskrida sina budgeterade nettointäkter med hela 3,2 mkr, vilket motsvarar 41 % av föreningens totalt redovisade underskott för 1986.

Spelarköp

Under perioden 1980-85 köpte och sålde Djurgården spelare för netto en halv miljon kronor. 1986 ökade dess nettoinköp till 2,5 mkr. Fotbollen köpte för 1,5 mkr, och sålde för 0,6 mkr. Ishockeyn köpte för 1,8 mkr, och sålde för 0,2 mkr.

Eftersom det huvudsakligen var de budgeterade överskotten på marknadssidan som låg till grund för dessa investeringar kan det med facit i hand konstateras att satsningarna saknade ekonomisk förankring. De kom i avsaknad av egna medel att totalt sett bli stora minusposter i 1986 års resultat.

Fotbollens satsningar motsvarade inte förväntningarna, och i takt med att de idrottsliga framgångarna uteblev minskade även publikintresset. Fotbollsektionens redovisade budgetdifferens på minus 0,6 mkr, är huvudsakligen hänförlig till att publikintäkterna blev lägre än vad man räknat med i sin budget.

Ishockeyns budgetavvikelser

Av ishockeyns negativa budgetavvikelse på 3,1 mkr, utgör hela 3,2 mkr avvikelser på kostnadssidan. Den inrymmer en extra-

		86-12-31		85-12-31		Uttryckt i Tkr	
						86-12-31	85-12-31
BALANSRÄKNING							
OMSÄTTNINGSTILLGÅNGAR				SKULDER			
Kassa		13		11			
Postgiro		677		635		6.645	2.462
Kundfordringar		678		218		2.729	1.399
Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter		453		953		1.601	1.169
Andra fordringar		472		1.924		973	518
Lager		31		15		11.948	5.548
		2.324		3.756		17	15
ANLÄGGNINGSTILLGÅNGAR				EGET KAPITAL			
Inventarier		224		191		Balanserade underskott	- (1.739) - (1.983)
Värdepappersinnehav		- (61)		- (133)		Årets resultat	- (7.729) + 244
Aktier		163		58			(9.468) - (1.739)
		10		10			
SUMMA TILLGÅNGAR		2.497		3.824		SUMMA SKULDER OCH EGET KAPITAL	2.497 3.824

Stockholm i april 1987

Berth Sundin Bo Andersson Barbro Ekdahl John Lindgren j:r
Åke Bergdahl Bert Niska Jan-Peder Norstedt
Anders Reistam Owe Svensson Åke Bogerius

Två tabeller som i kalla, konkreta siffror visar hur det är ställt med Djurgårdens ekonomi. Till vänster resultaträkningen visar en budgetavvikelse på nära 6,9 miljoner och en förlust på 7,7 miljoner kronor. Här ovan balansräkningen som visar att skulderna ökat med 6,4 miljoner kronor jämfört med föregående år (1985) och att tillgångarna minskat med 1,3 miljoner. Tabeller: Ralf Gustavsson.

ordinär minuspost på 1,7 mkr hänförlig samarbetet med Nacka Hockey. Nacka har fungerat som farmarklubb till Djurgården som medverkat vid finansieringen av dess verksamhet. Utbetalda belopp, som skall återbetalas av Nacka genom spelarförsäljningar till Djurgården, hade bokförts som en fordran på Nacka Hockey. Under loppet av tre år hade en fordran på 1,7 mkr ackumulerats, efter det att Nacka under 1986 genom spelarförsäljningar amorterat ned sin skuld med 0,5 mkr. Då Nacka Hockeys återbetalningsförmåga ifrågasattes beslöt att belasta 1986 års bokslut och resultat med en nedskrivning av denna fordran.

Innebörden av detta är även att Djurgården i framtiden, utan kostnad eller utbetalning, kan förvärva spelare från Nacka upp till ett belopp av 1,7 mkr.

Av hockeyns övriga budgetöverdrag hänförs sig 0,7 mkr till posten köp och försäljning av spelare. Exklusive ovan angivna spelarköp från Nacka Hockey hade budgetöverdrag för spelarköp stannat vid 0,2 mkr men ishockeyns resterande budgetöverdrag på 0,7 mkr förklarades bland annat bero på "oförutsetta ersättningsköp av idrottsmaterial" samt högre planhyra till följd av högre publikantal än budgeterat.

Övriga kostnadsökningar

Som framgår av föreningens totala resultaträkning kan för varje redovisad kostnadspost avläsas negativa budgetavvikelser och betydande kostnadsökningar, jämfört med 1985. En sådan är "personalkostnader" som under 1986 steg med 2,8 mkr. Av ökningen förklaras 1,2 mkr av de sociala avgifter som Djurgården, liksom övriga idrottsföreningar, fr o m 1986 även belastas med för utbetalda spelarlöner.

1986 års resultat belastades också med

kostnader på 0,9 mkr, hänförlig till tidigare år. Tillsammans med nedskrivningen av fordran på Nacka Hockey har kostnaderna på totalt 2,6 mkr belastat 1986 års resultat. Exklusive dessa hade förlusten begränsats till 5,1 mkr.

I samband med Djurgårdens ekonomiska problem och redovisade underskott har även föreningens villkor hos den egna kommunen diskuterats. Argumenten i den diskussionen tas upp i en särskild intervju i detta nummer med det ansvariga idrottsborgarrådet Ingemar Josefsson.

Brister

Kritik har, med rätta, framförts mot föreningens sätt att sköta sin ekonomi. Klara brister i kostnadskontrollen, resultatuppföljning och inte minst affärsmässigheten har angivits som starkt bidragande orsaker till den uppkomna situationen.

Kostnadskostymen har blivit för stor, och avsaknaden av kontrollrutiner har medfört att erforderliga åtgärder inte blivit vidtagna i tid. Likviditeten har härigenom successivt kommit att urholkas och nya lån har fått upptas.

Som framgår av balansräkningen har per bokslutsdagen den 31 december 1986 skulderna stigit med 6,4 mkr och tillgångarna sjunkit med 1,3 mkr jämfört med motsvarande tidpunkt föregående år. De stora underskotten i den löpande verksamheten och den höga skuldsättningen kom att få sin naturliga upplösning i föreningens betalningsinställelse den 14 maj 1987.

Arbetet med föreningens finansiella rekonstruktioner, samt de åtgärder som vidtagits för att få bättre kontroll över ekonomin redovisas i en separat intervju med föreningens nya ordförande Jan-Peder Norstedt.

"AB DJURGÅRDEN"

nye DIF-basen
tar unika steg
i svensk idrott

Av RALF GUSTAVSSON

Han är 46 år, direktör i Svenska Arbetsgivarföreningen och har ett förflutet som rationaliseringschef.

Under flera år medlem och ordförande i Djurgårdens cykelsektion och han har även som småsektionernas representant suttit tre år i föreningens överstyrelse.

Han har åkt 10 Vasalopp och kört lika många Vätternrundor. Han är Djurgårdens nye ordförande Jan-Peder Norstedt.

Jan-Peder sägs vara känd för att gilla utmaningar. Men han var tveksam att åta sig en så tuff uppgift som att bli ordförande i Djurgården, och därmed leda det krävande arbetet att bringa ordning i föreningens finanser. Han tackade bestämt nej när valberedningen först kontaktade honom, gjorde det därför att han med sitt krävande jobb inte ansåg sig ha tid.

Att han dock kom att ändra sig, säger han, berodde på att så många inom Djurgården kontaktade honom och ville att han, i den besvärliga situation som föreningen befann sig i, skulle ställa upp och som ordförande leda föreningen.

Och så blev det.

Lärt sig läxan

Även om Jan-Peder föredrar att blicka framåt så menar han ändå att de slutsatser som bör dras av 1986 års dyrköpta erfarenhet är viktiga.

Hela föreningen, som ett kollektiv, måste känna att det inte ostraffat går att bete sig så som 1986.

Han tillägger:

– Det går inte att plötsligt ha utgifter som dramatiskt överstiger inkomsterna. Någonstans tar det slut. Den enkla och självklara läxan är att inkomster och utgifter måste balansera och att det därmed finns gränser för vad man kan göra. En annan sak som vi också fått lära oss under de senaste månaderna är att vara kontantbetalare.

Det innebär, att alla som deltar i föreningens idrottsverksamhet måste tänka efter om det finns pengar för de utgifter de drar på sig, därför att varje bussresa, domare eller annan utgift nu måste betalas kontant. Detta ställer ökade krav på såväl kostnadsmedvetande som likviditetsplanering i föreningen.

– Vi har lärt oss mycket av det, menar Jan-Peder.

Den 2 juli lyckades Djurgården efter myc-

ket tuffa och in i det sista ovissa förhandlingar få fordringsägarna att godkänna ett 25-procentigt ackord, d v s en 75-procentig nedskrivning av föreningens oprioriterade skulder.

– Hade vi inte fått igenom ackordsuppgörelsen, hade en konkurs för Djurgården varit oundviklig. Svårigheterna och problemen i slutfasen av ackordsförhandlingarna illustrerar om något hur allvarlig situationen faktiskt var, säger Jan-Peder.

Genom ackordsuppgörelsen lades själva grunden för en finansiell rekonstruktion. Närmast förestående uppgift är att säkerställa betalningen av ackorden. Enligt Jan-Peder är det omedelbara penningbehovet för att betala de prioriterade skulderna ca tre miljoner kronor.

– Det akuta finansieringsbehovet skall vi ta fram som riskkapital genom att ge ut aktier i ett aktiebolag, som är under bildande. Bolaget skall ha till uppgift att stödja föreningen. Vi vill alltså inte försöka lösa den här rekonstruktionen genom att ta lån, vi tror inte att den här föreningen mår bra av det. I stället väljer vi nu att vända oss till de som vill vara med och satsa på Djurgården genom att i form av riskkapital köpa aktier i det nya bolaget. Det är ju så man normalt gör inom annan affärsverksamhet.

Inom idrottsverksamhet är det dock ett nytt grepp. Djurgården vänder sig främst till sponsorföretag och medlemmar, men möjligheten står även öppen för andra som i form av riskkapital vill vara med och satsa på föreningen. Går det bra får de som satsat utdelning, men en sådan kan lämnas endast om verksamhetens resultat medger det. Går det riktigt dåligt kan de som satsat t o m förlora sina pengar.

– Målsättningen är dock att det här skall gå bra och att vi skall bli framgångsrika, säger Jan-Peder. En annan effekt av det här och som jag själv är mest intresserad av, är att vi genom bolagskonstruktionen får ett alldeles odiskutabelt krav på föreningen. Genom aktiebolagslagens väsentligt hårdare krav på en sund ekonomi och förvaltning, jämfört med vad som gäller för en idéell förening, så hoppas vi kunna förebygga en upprepning av det som inträffade 1986.

Oberoende

Syftet med hela konstruktionen är primärt att öka föreningens resurser och därmed förutsättningarna för sportliga framgångar. Samarbetsformerna mellan bolaget och föreningen är inte helt klara. Innan den slutliga konstruktionen är klar vill Jan-Peder inte säga vilka bitar som kommer att läggas i bolaget. Mellan Djurgårdens IF och bolaget kommer att tecknas någon form av avtal som reglerar detta.

– Ett krav som dock drivits hårt är att konstruktionen med det sidoordnade bolaget måste utformas så att föreningens oberoende hela tiden garanteras. Idrottsbesluten kommer att ligga kvar där de ligger i dag. Årsmötet väljer överstyrelse o s v. Det är alltså inte på något sätt tal om att sälja Djurgårdens inre liv eller själ eller någonting sådant, konstaterar Jan-Peder och fortsätter:

– Ett krav på föreningen som vi i överstyrelsen dock är överens om är att en expansion inte får finansieras med lånekapital. De som nu är beredda att gå in med kapital och stötta den första delen har även uttryckt att de inte accepterar att den sittande överstyrelsen tar upp nya lån.

Återställd balans

Om det akuta penningbehovet är ca tre miljoner, krävs ännu mer pengar för att återställa den ekonomiska balansen.

– Ser vi på alltihop behöver vi på lite längre sikt åtminstone 5–6 miljoner kronor för att kunna betala återstående skulder och få erforderligt rörelsekapital. Det är vad som krävs för att få en viss trygghet i det här, menar Jan-Peder. En viktig del i arbetet att återskapa en sund ekonomi i föreningen är att få balans mellan inkomster och utgifter. På kort sikt finns det där ingen annan väg än att bromsa utgifterna, något som vi redan har tagit itu med ordentligt.

Tex har ishockeyn i kostnader för spelarköp inför kommande säsong hamnat betydligt under vad som ursprungligen diskuterades. Jan-Peder Norstedt menar dock att man säkert kommer att hamna i situationer i framtiden där det sägs att vissa spelköp måste göras för att klara de sportliga målsättningarna, även om pengarna för det saknas.

– I sådana situationer måste det bli så att vi antingen lyckas att ordna en separat sponsring eller också kan dessa spelarköp helt enkelt inte bli av. Det får dock inte tolkas så att varje spelarköp som görs skall finansieras med separata pengar. Men om vi kommer i en situation där vi inte riktigt kan överblicka om vi har intäkter som täcker kostnaderna för våra investeringar i nya spelare, så måste vi agera så här, säger Jan-Peder.

Kanslichef

Jan-Peders viktigaste uppgift som ordförande är att skapa ordning i ekonomin, just därför att detta är det sätt som föreningen bäst kan expandera på.

– Min första åtgärd som ordförande blev att anställa Rolf Rosenberg som kanslichef. Ingen styrelse kan köra det här utan att ha en person som fungerar som vd, någon som dagligen kan ägna hela sin tid åt alla de ar-

Två starka män i Djurgårdstoppen, stilenligt på plats utanför Klocktornet i anrika Stadion. Kanslichef Rolf Rosenberg och nye ordföranden Jan-Peder Norstedt, två i den nya ledning som skall föra Djurgårdens IF in på hittills obeträdda vägar i svensk idrottsrörelse. Foto: Benkt Eurenus.

betsuppgifter som inte går att sköta på idéell basis. Därför är det så viktigt med Rolf Rosenberg som kanslichef. Att Rolf kom in i verksamheten innebar också att han tog över många av de arbetsuppgifter som tidigare legat på föreningens ordförande. Det var en viktig förutsättning för att jag skulle göra avkall på mitt ursprungliga nej till valberedningen, tillägger Jan-Peder.

Socialt ansvar

Jan-Peder tycker att det sociala erbjudande som en förening som Djurgården är för ungdomars fostran och utveckling, och det ansvar som föreningen därmed har, kommit något i bakgrunden. Han anser det vara viktigt att vi formulerar, både för oss själva och för omvärlden, vad föreningen faktiskt är till för.

– Vi har fattat ett beslut i överstyrelsen att vi skall föra en sådan diskussion. På det viset säkerställer vi också att vi inte fattar beslut som går stick i stäv med våra grundidéer. Hade vi på den punkten formuleras oss lite tydligare så hade vi med säkerhet undvikit den onödiga diskussionen om att lägga ner hockeys ungdomsverksamhet, säger Jan-Peder.

Småsektionerna

Föreningens småsektioner borde nu, säger Jan-Peder, fått en ordförande som åtminstone kan sätta sig in i deras situation. Han säger att han skall göra sitt yttersta för att återställa det de förlorat.

– Målsättningen är att de skall få det bättre. Mer konkret arbetar vi på att, genom kansliet, försöka öka servicen inte minst när det gäller att administrativt avlasta sektionerna.

Projekt som "DIF-uppropet", "DIF-dagen på Gröna Lund" och "Fördubbla Djurgården" har dragits igång för att skapa nya inkomster och på kort sikt direkt bidra till föreningens överlevnad. Till mitten av augusti har föreningen fått 475 nya medlemmar och totalt har "DIF-uppropet" inbringat en halv miljon kronor.

– Det är ju fantastiskt glädjande att medlemsantalet ökar och att så mycket pengar har flutit in. Det visar på styrka i föreningen, och det är viktigt, inte minst av psykologiska skäl. Föreningen har demonstrerat sin identitet. Medlemmarna har visat att de är beredda att gå in med egna pengar för att klara av det här, menar Jan-Peder.

Alla verkar vara överens om att Djurgården skall leva vidare. Jan-Peder kan känna att han har ett starkt stöd från alla i föreningen. Han säger avslutningsvis:

– Med tålamod och hårt arbete skall vi klara det!

Impopulära beslut kan bli nödvändiga

AV JANNE BENGTTSSON

Om det inte varit för sonen Björn, hade Rolf Rosenberg aldrig suttit som kanslichef på Djurgården.

Och då kanske det inte hade varit så bra ordning i klubben som det är nu.

– Ta det lite lugnt, säger Rolf Rosenberg. Att reda upp Djurgårdens trassliga affärer är ett lagarbete. Alla har ställt upp, personalen här på kansliet har slitit nästan dag och natt, den nya styrelsen har tagit sitt ansvar och de flesta utanför klubben har ställt upp för oss.

Kanslichefsposten skall inte uppfattas som en tjänst knuten enbart till Klocktornet på Stadion. Tvärtom, med bättre ordning och mer skärpta rutiner på kansliet, fungerar servicen ut till de olika sektionerna bättre.

Rolf Rosenberg formulerar det så här:

– Den här klubben innehåller massor av duktiga och driftiga idrottsledare. Det är ingen klyscha, även icke-djurgårdare håller med. De idrottsledarna skall sköta idrotten, inte behöva anslå tid till uppgifter som kan skötas centralt.

Allt detta skall Rolf Rosenberg leda.

Tacka, alltså, sonen Björn för att det blev så.

För sju-åtta år sedan prövade Björn på cykelsporten inom Djurgården. Pappa Rolf hängde med, så att säga på rulle, och blev kassör i sektionen.

– Bankfolk anses ju vara särskilt lämpade för kassörsposter, vad nu det kan bero på, skrattar Rolf.

Via cykelsektionen kom samarbetet med föreningens nuvarande ordförande Jan-Peder Norstedt, och när Rolf Rosenberg efter ett par års bortavaro från cykelsektionen – då hade Björn också hunnit lägga av – på nytt kallades under de röd-blå-gula fanorna, ansågs han mogen för större uppgifter.

Bättre ordning

För just i den vevan började diskussionerna om inte Djurgården ändå borde tillsätta en kanslichef, för att få bättre ordning i Klocktornet.

– Det här var i slutet av 1986. Jag blev mer och mer intresserad. Men jag bestämde mig inte förrän på årsmötet i början av maj. När den nya styrelsen blev vald förstod jag att det skulle hålla. Jag tackade ja.

Och nu sitter han där, den f.d. finansmannen på Statstjänstemannaförbundet, f.d. cykelkassören, 52-åriga Sollentunabon Rolf Rosenberg. Ser till, som det heter, totalansvaret för ekonomin.

Men inte som ensam beslutande:

– I vårt läge behövs folk som kan ta impopulära beslut. Föreningens nya styrelse kan ta sådana.

Beslutet om ackord, och att ställa föreningen på – tillsatsat – konkursens brant, var ett sådant beslut.

– Massmedia har inte så lite felaktigt vinklat det så att vi nästan med glädje ställ-

de föreningen nära konkurs. Så var det naturligtvis inte. Det var de stora fordringsägarna som drev det dithän.

Nu är konkurshotet undanröjt. Fordringsägarna har gått med på det 25-procentiga ackordet. Fotbollslaget, hockeylaget, de övriga sektionerna fungerar som vanligt.

Och djurgårdsledningen har dragit lärdomar. Massor av lärdomar:

– Främst att det inte går att agera som tidigare, vi kan inte bara vräka ut pengar och fullständigt släppa greppet om kostnaderna. Att dra på sig rimliga skulder är OK, det är alla som bedriver någon form av affärsverksamhet överens om. Men våra skulder, nää . . . (Klara papper om ekonomin och skulderna får du på annan plats i Djurgårdaren).

Nu lever föreningen snålt, men ärligt. Rolf Rosenberg håller hårt i slantarna, granskar varje faktura innan den sänds vidare. Allt går den rätta vägen, under full kontroll.

Det här tjänar sektionerna på:

– Min uppgift skall, som jag sade, vara servicemannens. Jag skall hjälpa sektionerna. Bl a tänker jag kalla till kassörsträff en eller två gånger om året, för att gå igenom sektionernas ekonomi. Det kommer att innebära mycket för sektionerna, det är jag övertygad om. Med bättre kommunikation med oss här kan sektionernas rutiner förbättras.

Säkert. I dagens Djurgården finns det varken plats eller råd att göra misstag.

Rolf Rosenberg skall bli mannen att se till att sådana undviks.

Djurgårdens nya(ste) överstyrelse

Vid Djurgårdens IF:s årsmöte den 6 maj 1987 fick föreningens överstyrelse följande sammansättning:

Ordförande	Jan-Peder Norstedt 46 år Direktör Svenska Arbetsgivareföreningen Mandatperiod 1 år
Vice ordförande	Åke Bergdahl 39 år Egen företagare Ingår i ÖS som ordf i ishockeysektionen Åke Bogerius 49 år Direktör Svenska Dagbladet Ingår i ÖS som ordf i fotbollssektionen
Vald på årsmötet 1986	John Lindgren jr 44 år Vd AB Gröna Lunds Tivoli Mandatperiod 2 år
Vald på årsmötet 1986	Anders Reistam 43 år Divisionschef Mandatperiod 2 år
Vald på årsmötet 1987	Bo Andersson 39 år Informationschef Cementa AB Mandatperiod 2 år (omvald)
Vald på årsmötet 1987	Arne Gustafsson 63 år

Vald på årsmötet 1987

Vald på årsmötet 1987

**Ordförande
cykelsektionen**

**Ordförande
boxningssektionen**

Adjungerad

**Följande ledamöter
utsågs på årsmötet att ingå i valberedningen:**

Samman kallande

Vd Sandic Hotel AB
Mandatperiod 2 år (nyvald)

Per Darnell
32 år
Datautvecklingschef Sv Managementgruppen
Mandatperiod 2 år (nyvald)

Göran Fritzell
45 år
Finansdirektör Svenskt Stål AB
Mandatperiod 1 år (nyvald)

Berndt Banfors
52 år
Projektledare McCann-Erickson AB
Mandatperiod 1 år

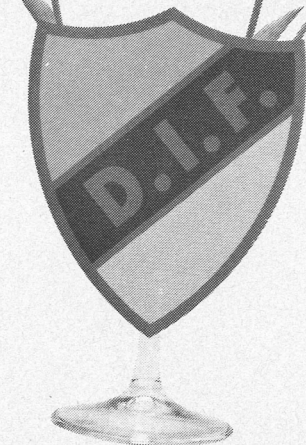
Sören Berglund
32 år
Studerande
Mandatperiod 1 år

Rolf Rosenberg
52 år
Kanslichef Djurgårdens IF

utsågs på årsmötet att ingå i valberedningen:

Gösta Bohlinder
Carl-Erik Eriksson
Gertrud Olsson
Owe Svensson

TACK!

Det är brukligt att skicka blommor som tack för fina insatser. Vi gör också det. Men vi gör det i den här formen för att på så sätt få behålla så mycket som möjligt av din fina gåva.

Jan-Peder Norstedt
Jan-Peder Norstedt,
Ordförande.

Oscar Bernadotte
Oscar Bernadotte,
Fäktningsordförande.

Gösta "Knivista" Sandberg
Gösta "Knivista" Sandberg,
Mr Djurgården.

Håkan Sjöberg
Håkan Sjöberg,
Hockeyspelare.

Lars-Gunnar Björklund
Lars-Gunnar Björklund,
Urdjurgårdare.

A

Aastrup Staffan
AB Excentric
AB Söder Säk & Lås
Abrahamsson Gunnar
Adelsohn Ulf
Adolfsson Lasse
Adolfsson Sven-Erik
af Geijerstam Eva
Agneskog Dan
Agreus Lars
Ahlbom Rolf E
Ahlenius Sören
Ahlin Olle
Ahirot Åke
Ahlström Clas
Ahlström Erik
Ahlström Helena
Ahnfelt Mats
Akaj Peter
Alderbrant Ellert
Alkeby Björn
Allo Ferenc
Alm Kaj
Alm Susanne
Almqvist Torsten
Almqvist Torsten
Almroth Tore
Amilon Björn
Andersson Alf
Andersson Anders
Andersson Bengt-Åke
Andersson Bernt
Andersson Christer
Andersson Curt
Andersson Harald
Andersson Håkan
Andersson Håkan
Andersson Jack
Andersson Jan Ove
Andersson Kenneth
Andersson Kent
Andersson Kjell
Andersson Lars
Andersson Ove
Andersson Ove
Andersson Peder
Andersson Peter
Andersson Roger
Andersson Stefan
Andersson Tommy
Andersson Urban
Andersson Vidar
Andersson Åke
Andersson Åke
Andrén Lars
Andrén Vimar
Anonym
Anonym

Här är alla vi som hjälpt Djurgår'n ur krisen

De följande sidorna är en förteckning över alla som givit små eller stora belopp för att klara vår förenings ekonomiska kris.

Listan är aktuell t o m den 25 juli. Fler namn i nästa nummer.

Anonym
Anonym
Anonym
Anonym
Anonym
Anonym
Anstrin Bertil
Antskog Frej
Appelbom Nils-Erik
Appelbom Richard
Appelkvist Roland
Aretaedijs Joakim
Arkinger Gösta
Arneborn P.A.
Aronsson Charlie
Arosenius Bertil
Arveteg Tommy
Arvidsson Igor
Arvnäs Bernt

Ask Torsten
Askelin Jan Ivar
Askeröth K.G.
Askwall Frank
Asplund Erland
Asplund P.H.
Asplund Solvei
Astervall Bertil
Astervall Lars
Astgren Jan
Attered Björn
Atterström Bertil
Axberg Bo
Axelsson Bo
Axelsson Gunnar
Axelsson Jan

B

Backlund Jörgen

Backteman L-G
Barck Eric
Barnekow Micaela
Barnekow Rutger
Barrling Åke
Barthelson Stig
Bartsch Oliver
Bauer Anders
Belvén Einar
Beme Martin
Bengtsson Anders
Bengtsson Janne
Bengtsson Jörgen
Benzinge Leif
Berg Jonas
Berg Kjell
Berg Kjell
Berg Tommy
Bergendahl Jan
Bergervik Björn

Berggren Heja
Berggren Hugo
Berggren L
Berggren Tomas
Bergh Magnus
Bergh Sigvard
Berglund Christer
Berglund Gunnar
Berglund Goran
Berglund Kenneth
Berglund Krister
Berglund L-O
Berglund Rolf
Berglund Rune
Berglund Sören
Berglund Tommy
Bergman Christer
Bergman Pelle
Bergman S
Bergman Stig
Bergman Sven-Ove
Bergquist Anders
Bergquist Lennart
Bergqvist Björn
Bergqvist Björn
Bergsten Totte
Bergström Anders
Bergström Gunnar
Bergström Kaj
Bergström Nils
Bergström Pelle
Bernadotte Carl
Bernadotte Oscar
Berndtsson Tommy
Bernsell Marcus
Barnström Martin
Berntzon Kjell
Bertram Tore
Bexell Sven
Bill Arne
Birkestedt Lars
Bivald Thomas
Bjerke Yan
Bjunér Lars
Bjurner Rolf
Bjurstrom Carina
Bjork Jan
Björklund Kjell
Björklund Lars-Gunnar
Björklund Lennart
Björkman Olle
Björndahl Linda
Block Johnny
Blom B
Blomberg Lars
Blomquist Maj-Britt
Blomster Anders
Bluchert Sam
Boberg Perry
Bohlinder Claes

Bohlinder Solveig
 Boij John
 Bolander Tore
 Bolme Tomas
 Boman Fredrik
 Boman Jan Olof
 Boman Klas
 Boman Stuxgren Per
 Boman Tyko
 Bonesmo Magnus
 Borell Jan
 Borg Christer
 Borglund Stig
 Boström Tomas
 Bothén Margit
 Bouveng Per
 Brandt Berndt
 Brandt Björn
 Brandt Kjell
 Brandt Thomas
 Bredberg Dag
 Bredberg Lars
 Bringler Rolf
 Brodda Kjell
 Brolind P.A.
 Brolin Åke
 Bromfält Henrik
 Broström Rolf
 Bruun Jonas
 Brändström Lars
 Brannström Bo
 Burman Hasse
 Byström Britt
 Byström Knut
 Bågander Lars
 Båvner Jan
 Bäck Ingemar
 Bäckman Lars
 Bäckman Lennart
 Bäckman Ulf
 Bäckström Birger
 Bäckström Fredrik
 Börjesson Ture

C

Callvik Lars-Bertil
 Cantillana Igor
 Carlbon Kent
 Carlsson Bo
 Carlsson Anders
 Carlsson Björn
 Carlsson Ingvar
 Carlsson Kjell
 Carlsson Lars
 Carlsson Leif
 Carlsson Lennart
 Carlsson Robert
 Carlsson Sten
 Carlsson Sture
 Carlsson Yngve
 Carnmarker Hans
 Cassbrant Lars
 Cederholm Dis
 Cederholm Maud
 Cedstedt Bo
 Christiernsson Claes
 Chrnzander Anders
 Claesson Lennart
 Collin C.G.
 Collman Göran
 Cronestig Acke
 Cronäs Marre

D

Dahl Mats
 Dahlberg Bernth
 Dahlberg Lennart
 Dahlberg Per o Tomas
 Dahlen Örjan
 Dahlgren Hans
 Dahlgren Jan

Dahlgren Per-Erik
 Danielson Wille
 Danielsson Micael
 Darnell Per
 Davidson Sture
 de Geer Gerard
 Derås Solveig
 Dorsch Christer
 Drevlid Lars
 Dunér Vivi
 Dunkel-Ramstedt Doris
 Dunneby Johnny
 Dyremark Ingvar

E

Eberheim Börje
 Edehammar Inga-Britt
 Edeholm Anders
 Edenborg Lars
 Edengård Ingvar
 Edenhall Mikael
 Edlund Björn
 Edlund Paul
 Edstrand Leif
 Edvardsson, Bertil
 Edwards Lars
 Ehlén Owe
 Ehn Camilla
 Ehrving Lars
 Ejdersten Folke
 Ek Gösta
 Ek Herman
 Ek Jan Olof
 Ek Peter
 Ekdahl Barbro
 Ekdahl Ester
 Ekeberg Bengt
 Ekelund Tony
 Ekesiö Harry
 Ekholm Lena
 Eklund Birger
 Eklund Christer
 Eklund Daniel
 Eklund Lars
 Eklund Mats
 Eklund Owe
 Eklund Sten-Kenneth
 Eklund Ulf
 Ekman Elof
 Ekroth Jan-Erik
 Ekås Rut
 Elfving Britt
 Elfving Ulf
 Elfving Bertil
 Elgörop Ivar
 Elmbarck Bo
 Elmblad Tony
 Elmqvist Elisabeth och
 Christer
 Elmqvist Ulf
 Enerklint Conny
 Eng Lars
 Engdahl Berit
 Engfors Jonas
 Engholm Kenth
 Engholm Rolf Lennart
 Englund Jörn
 Engmark Pelle
 Engstrand Dan
 Engstrand Tommy
 Engwall Conny
 Entrén Fredrik
 Ertass Bo o Cecilia
 Ericson Carl-Axel
 Ericson Lennart
 Ericson Per Åke
 Ericson Seymour
 Ericson Torbjörn
 Ericsson Britt-Marie
 Ericsson Lars
 Ericsson Mats
 Ericsson Tage

Erikson Majken
 Erikson Per Olof
 Eriksson B
 Eriksson Björn
 Eriksson Evert
 Eriksson Håkan
 Eriksson Jan
 Eriksson John Jompa
 Eriksson Kent
 Eriksson Kjell
 Eriksson Lars E
 Eriksson Lars
 Eriksson Mats
 Eriksson Mats
 Eriksson Per
 Eriksson Pierre
 Eriksson Thomas
 Eriksson Leif
 Erlandsson Torgny
 Ernstav Göran
 Eskilsson Anna

F

Fahleson Maj-Britt o Olle
 Fahleson Tore
 Falck Thomas
 Falk Lars
 Fash Gunder
 Fash Lennart
 Fastighetsförmedling Svensk
 Fehrm Ingvar
 Feldt Ove
 Ferander Andreas
 Ferm Totte
 Finnhammar Ulf
 Flodin Peter
 Flodin Åke
 Floren Christer
 Fohmin Berndt
 Folin Jan
 Folke Bengt
 Folke Tommy
 Folkesson Hans
 Forneman Jörgen
 Fornlind Hans W
 Forsberg Pierre
 Forslund Göran
 Fransson B-G
 Fransson Christer
 Fransson Leif
 Fransson Rolf
 Franzén Bo
 Franzén Nils-Olof
 Franzén Rune
 Fredrikson Borge
 Fredriksson Bertil
 Fredriksson Evert
 Fredriksson Kjell
 Fredriksson Kurt
 Fredriksson Ove
 Fredriksson Rolf
 Friberg Fredrik
 Friberg Harry
 Fribergh Margareta och Rune
 Frick Hans
 Frimark Hans-Åke
 Frimodig Jim
 Fungbrand Kenneth

G

Gaarde Johnny
 Gabrielson Nils
 Gahrton Måns
 Gahtinen Alje
 Gamla Djurgårdare Sällskapet
 Gardell Berndt
 GB Seafood AB
 Gefvert Hans
 Geiborg Ann o Hans
 Geideby Cecilia
 Gejstam B

Gejstam Håkan
 Gestler Tomas
 Gidehag Josef
 Gidgård Stig
 Gistedt Thomas
 Glantz Göran
 Gottberg Dick
 Grahn Nils
 Granholm Jan
 Granmar Claes
 Grate Mathias
 Graversen Christel
 Graversen Maria
 Graversen Olof
 Green Jan
 Grenestad Lennart
 Grevström Kurt
 Grolander Lars
 Grönberg Henric
 Gröndahl L
 Grönskog Pierre
 Gullö Bo Göran
 Gullö Johan
 Gultén Gösta R
 Gummesson Ulf
 Gunnarsson Bertil
 Gunnarsson Martin
 Gunnstedt P.O
 Gustafsson Christer
 Gustafsson Claes-Göran
 Gustafsson Dag + Johanna
 Gustafsson Gunnar
 Gustafsson Gunnar
 Gustafsson Hans
 Gustafsson Jan
 Gustafsson Leif
 Gustavsson Bengt
 Gustavsson Fredrik
 Gustavsson Henry
 Gustavsson Håkan
 Gustavsson Jan-Erik
 Gustavsson Jessica
 Gustavsson Per
 Gustavsson Ralf
 Gustavsson Rolf
 Gustafsson Lilly
 Gårdin Mats
 Gårdlund A
 Göransson Sonny
 Göterfelt Johan
 Göthlin Arne

H

Haak Niklas
 Haglund Alf
 Haglund Fam L
 Hagman Gunnar
 Hagström Thomas
 Hagström Ulf
 Hanke Mats
 Hall Anders
 Hall Per
 Hallberg Knut
 Halldin Bernt
 Hallgren Roland
 Hallman Lennart
 Hamberg Lars
 Hammar Lars
 Hammar Peter
 Hammarskjöld Erik
 Hammarsten Lars
 Hanbo Thomas
 Hanson Christian m familj
 Hanson Ola
 Hansson Björn
 Hansson Christer
 Hansson H
 Hansson Jörgen
 Hansson Ola
 Hasselgårde Georg
 Hasselmark Georg
 Hasselrot Lars

Hauser Martin
 Hedberg Bengt
 Hedberg Gunnar
 Hedberg Göte
 Hedenström Rolf
 Hedenström Vanda
 Hedlund Joakim
 Hedlund Lennart
 Hedlund Marianne
 Hedman Bosse
 Hedman Janne
 Hedstrom Stefan
 Hedvall Bo
 Hedvall Göran
 Hedvall Ulf
 Heijdenberg Bo
 Helen Ann Marie
 Hellgren S O
 Hellkvist Gösta
 Hellkvist Gösta
 Hellqvist Ove
 Hellström Fam
 Hellström Olle
 Hemmalin Rainer
 Hennlid Sten
 Henriksson Claes
 Henriksson Göran
 Henriksson Leif
 Herlin Lennart
 Herrgård Lennart
 Hestad Filip
 Heyners Ted
 Hibell Douglas
 Hillbom Hans
 Hilton Sten
 Hjalmarsson Claes
 Hjalmarsson Bernt
 Hjalmarsson Conny
 Hjelm Lars
 Hjelm Per
 Hjerstrand Lars
 Hoffman Harald
 Holgren Torbjörn
 Hoffin Sten-Olof
 Holgersson Lefi
 Holm Agneta o Claes
 Holm Christer
 Holm Pär
 Holm Thore
 Holmar K G
 Holmberg Bernth
 Holmberg Eric
 Holmberg Göran
 Holmberg Jörgen
 Holmberg Lennart
 Holmquist Per
 Holmstedt Anders
 Holmsström Göran
 Holmsström Mats
 Holmudd Harry
 Holstein Håkan
 Holtz Friedrich
 Horneij Bertil
 Hullgren Tor
 Hultin Owe
 Hultman Advokat Börje
 Hullström Stig
 Hyllberg Folke
 Hytlinge Mats
 Håkansson Cecilia
 Håkansson Rikard
 Hårdstam Rudolf
 Hårleman Johan
 Hårleman Ursula
 Haggstrom Melker
 Hällhagen Rolf
 Häwerdahl Gunnar
 Högback Challe
 Högberg Thorbjörn
 Höglin Anki
 Höglin Jens
 Höglund Lennart
 Högstadius Kaj
 Högström Bengt

Hörberg Lars
Hörnkvist Folke

I
Igelmo Conny
Ingevall Göran
Ingvarsson Peter
Insulander Ola
Israelsson Berndt

J
Jacobsson Kenny
Jacobsson Kent
Jaerde Nisse
Janglöf Rolf
Jansson Bent
Jansson Berndt
Jansson Eric
Jansson Jan-Eric
Jansson Mats
Jansson Mats
Jansson Patrik
Jansson Ragnhilds
Jansson Roger
Jansson Stefan
Jansson Torbjörn
Jansson Åsa
Jardal Joakim
Jerndal Lars
Jespersen Tobias
Jihde P.O.
Joelsson Bengt
Johannesson Sune
Johanson Anders
Johansson Anders
Johansson Bengt
Johansson Bengt
Johansson Bengt
Johansson Bertil
Johansson Borje
Johansson Eddy
Johansson Folke
Johansson Folke
Johansson Folke
Johansson George
Johansson Gösta
Johansson Gösta
Johansson Henrik
Johansson Ingemar
Johansson Kirsten
Johansson Kjell
Johansson Lars
Johansson Lars
Johansson Leif
Johansson Lena
Johansson Lennart
Johansson Niklas
Johansson Pernilla
Johansson Peter
Johansson Roland
Johansson Roland
Johansson Stefan
Johansson Sune
Johansson Sven
Johansson Ulf
Johansson Ulla
Johansson Urban
Jonsson Arne
Jonsson Magnus
Jonsson Mathias
Jonsson Mats
Jonsson Peter
Jonsson Thomas
Josefsson Andreas
Josefsson Dan
Josefsson Karin
Juberg Lars
Juhlin Ulf
Jägerlind Hans

Jägstad Elsa
Jarnehall Ulf
Järvefelt Claes
Jönsson Leif
Jönsson Tomas

K
Kallenberg Per-Arne
Kanbjer Harry
Karlén Jan
Karlsson Bertil
Karlsson Birger
Karlsson Björn
Karlsson Frida
Karlsson Gunilla
Karlsson Göran
Karlsson Hasse
Karlsson Jan
Karlsson Jennie
Karlsson Keith
Karlsson Kenneth
Karlsson Lars Erik
Karlsson Leif
Karlsson Peter
Karlsson Roger
Karlsson Rosita
Karlsson Rune
Karlsson Tommy
Karlsson Tommy
Karlsson Åke
Karlsstrand Åke
Karmala Eero
Karnstedt Janne
Kascha Mikael
Keiler Erik
Keiler Jack
Kellerstam Lisbeth
Kemryd Ronnie
Kihlström Bengt
Kilman Stefan
Kimbe Kjell
Kindblom Olle
Kindblom Rolf
Kjellberg Björn
Kjellin Stefan
Kjellin Sven-O
Kjellström Arvid
Klang Lennart
Klasson Robin
Kling Sven
Klingberg Erland
Klingholm Ulf
Klint Sven-Erik
Korhonen Viktor
Kraft Kurt
Krantz Lennart
Krasse Göran
Kriström Stig
Krohn Anders
Kruger Klas
Kuller Hans
Kvastad Björn
Käck Daniel
Käck Tore
Kämpe E
Kärström Bror
Körnemark Leif

L
Lager Anders
Lagerborg Gunnar
Lagercrantz Mats
Lagergren Oskar
Lagerkvist Bengt
Lagerström Jonas
Lagerwall Per
Lahnborg Kenneth
Landelius Ebbe
Landén Peter
Lander Ingalil
Lanevall Olov

Lange H
Langemar Torgils
Lantz Torbjörn
Larsén Åke
Larsson Allan
Larsson Bengt
Larsson Bingen
Larsson Charlotte
Larsson Henrik
Larsson Karin
Larsson Kenneth
Larsson Kjell
Larsson Leif
Larsson Magnus
Larsson Mats A
Larsson Mats
Larsson Mats
Larsson Ove
Larsson Sixten
Larsson Stig
Larsson Svea
Larsson Sven
Larsson Åke
Larsson Åke
Lastell Bo o Fredrik
Laurén Arne
Laux Walter
Leimer Kent
Leimer Michael
Lempert Erik
Lander Ola
Lenneheden Ulf
Leonardsson Fam
Leonardsson Nils
Lessig Dieter
Letthammar Leo
Levén Anders
Lidén Per Erik
Lidman Marie-Louise
Liliequist Joachim
Liljeröth Hans
Lind af Hageby Gabriel
Lindahl Gun Inga
Lindahl Sven
Lindahl Sven
Lindberg Kerstin
Lindberg Lars
Lindberg Lennart
Lindberg Lennart
Lindberg Mats
Lindberg Olle
Lindberg Per
Lindberg Thomas
Lindbergh Aline
Lindbergh Björn
Lindblad Tommy
Lindblad Tommy
Lindbom Kurt
Lindell Per
Lindelöw Lars
Linder Benny
Linderson Jens o Alva
Linderson Börje
Lindesjö Lennart
Lindgren Jr John
Lindgren Olle
Lindgren Torben
Lindh Ebba
Lindh Lars
Lindh Leif
Lindholm Fritz
Lindholm Karl Henrik
Lindholm Sten
Lindkvist Roland
Lindman Jörgen
Lindman Magna
Lindqvist Dan
Lindqvist Mikael
Lindqvist Rolf
Lindroth Lars
Lindselius Åke
Lindström Eric T
Lindström Folke
Lindström Göte

Lindström Kent
Lindström Sune
Lindström Torbjörn
Lindström Ulf
Lindvall Mats
Linge Goran
Ljungel Henrik
Ljunggren Rolf
Ljungwe Olow
Loberg Håkan
Lomaeus Per
Lonnstad Barbro
Lund Sören
Lundberg Gunnar
Lundberg Nils G
Lundblad Jan
Lundegård Mikael
Lundén Patrik
Lundfeldt Kjell
Lundgren Balazs
Lundgren Bill
Lundgren Lars
Lundgren Lorentz
Lundgren Rolf
Lundgren Stig
Lundin Hans
Lundkvist Kjell o Siv
Lundmark Tage
Lundmark Ulla
Lundmyr Sten
Lundquist Gunilla
Lundqvist Anders
Lundqvist Anders
Lundqvist Gunnar
Lundqvist Janne o Elisabeth
Lundqvist Rodney
Lundqvist Yngve
Lundsbo Ulrika
Lundstedt Carina
Lundström Åke
Luxenburg Peter o Patrick
Lygnell Ulf
Lyrenäs Sven
Löfving Åke
Löfqvist Karl-Gustav
Lönegren Birgit
Lönnborg G
Löof Harald

M
Magaliff Thomas
Magnusson Anders
Magnusson Claes
Magnusson Göte
Magnusson Ingvar o Harriet
Magnusson Mats
Malm Henrik
Malm Nisse
Malmaeus I-B
Malmberg ??? Ove
Malmgren Jan
Malmkjell AB Wikman o
Malmqvist Lennart
Malmström Kenneth
Malmsäter Lennart
Marchi Anthony o Helena
Marcusson Arne
Marknadsservice AB OK
Markusson Göran
Marmfeldt Anton
Martinez Theodor
Martinsson Peter
Martis Stig
Masurat Erich
Mathison Jan o Mikael
Mattsson Jan
Mecman AB
Meijer Bengt
Melin Allan
Melin Roger
Mellbom Kenneth
Mellin Axel
Merilaid M

Mikaelsson Jan
Mildh Hans
Millberg Åke
Mjörne Svante
Moberg Solveig
Modigh Sven
Modin Karl
Molin Pelle
Molin Stefan
Molvidson Ann
Mooseley Floyd
Månsson Fredrik
Månsson Henrik
Månsson Stig
Månsson Stig
Månsson Stig
Mårtensson Kenneth
Mägi Kerstin
Möller Jan
Mörk Peter

N
Naesenius Christer
Namteckning Olaslig
Nannmark Charlotte
Naumann Hans
Nesterud Lars
Nestrell Gerhard
Netzel Mats
Newton Percy
Nicolausson Bo
Nierenburg Lennart
Nihtilä Mika
Nilsson Bengt
Nilsson Bengt
Nilsson Gert
Nilsson Hans
Nilsson Jan. Per o Rune
Nilsson Jan-Olof
Nilsson Mats
Nilsson Per-Arne
Nilsson Peter
Nilsson Roger
Nilsson Sture
Nilsson Svante
Norberg Göran
Nordberg Linn
Nordgren H
Nordin Annika
Nordin Berndt
Nordin Lennart
Nordling Anna-Lisa
Nordsten Lennart
Nordstrand Lars
Nordström Björn
Nordström Christer
Nordström Jeanette
Nordström Leif E
Nordvall Lars o Kjerstin
Nordwall Anders
Norén Tore
Nordhagen P H
Norlander Lars
Norlin Per
Norlindh Christer
Norman Bengt
Norby Carina
Norrmann Oscar
Norstedt Jan-Peder
Nyberg Rolf
Nygren Mikael
Nygren Per-Axel
Nylund Gert
Nylund Peter
Nyman Ralf
Nyström Barbro
Nyström Bengt-Åke
Nyström Christer
Nyström Ingemar
Nyström Lars Fredrik
Nyström Michael
Näesman Inge

O

Odegran Christer
 Odestål Kaj
 Ohlsson Tom
 Ohlsson Åke
 Olofsson Christer
 Olofsson Jan
 Olsberg Curt
 Olsson Conny
 Olsson Tobias
 Olsson Urban
 Onayemi Sydney
 Orreby-Mellin Daniel
 Ostergren Bengt
 Ottemalm Göran
 Otterbeck Håkan
 Otterstahl Karl Arne
 Oveleldt Bo

P

Palm Christer
 Palm Christer o Rune
 Palm Stefan
 Palm Stig
 Palmén Mauri
 Palmlov Jonas
 Partners AB Åkerblom &
 Passad Erik
 Paulsson Lennart
 Pedersen Keneth
 Pehrson Lennart
 Pehrson Tommi
 Penderud Nils
 Pentler Anders
 Pentler Bo
 Peresano Claudio
 Permerth Arne
 Permerth Johan
 Permerth Magnus
 Persson Anders
 Persson Dan
 Persson Kristian
 Persson Olof
 Persson Peder
 Persson Sigfrid
 Persson Ulf
 Perttu Jan Åke
 Peterson Göte
 Petersson Håkan
 Petersson Mats
 Pettersson Bengt
 Pettersson Bengt
 Pettersson Bert
 Pettersson Folke
 Pettersson K E
 Pettersson Kjell
 Pettersson Mike o Tore
 Pettersson Peter
 Pettersson Roger
 Pettersson Tomas
 Pettersson Tommy
 Pettersson Tommy
 Pettersson Tord
 Pettersson Torgny
 Pettersson Mats
 Petzén Olof
 Petzén Sven Gunnar
 Piló Anna
 Piló Lasse
 Pincoffs Hans
 Planering AB I A
 Pollack Christer
 Pontan F
 Probell Conny
 Pålsson Paul

Q

Quick Lennart
 Qviström Tore

R

Radebach Johan
 Rahmqvist Björn
 Ramsell Lars
 Ranhed Ulf
 Rantanen Jarmo
 Ravelius Elsa
 Rehn Anne-Marie
 Rehn Stefan
 Rehn Trygve
 Reijs Bo
 Reiman Jan-Erik
 Reinson Johannes
 Reinson Jonas
 Reis Erik
 Reistam Fam
 Rerrich Béla
 Rerrich Dr. Bela
 Reuterhäll Lars o Malin
 Reuterskiöld Clas
 Rickan Bengt
 Ridderström Hans
 Ringqvist Mats
 Roberg Stefan
 Roberg Torsten
 Rohlin Tommy
 Rosander Per
 Rosén Erik
 Rosengren Bengt
 Rosenlind Fam
 Rosenquist Åke
 Rosenqvist Christer
 Roxhed Widar
 Rubin Arne
 Rudelius Marianne
 Rudholm Sten
 Runelid Sten-Åke
 Ryd Björn
 Rydh Lennart
 Rydstedt Kim
 Rylander Björn
 Rynell Erland
 Råberg Erik W
 Raaf Marianne
 Rönström Lars
 Rör AB Anders & Tores

S

Sahl Tommy
 Salwin Stefan
 Samborg Mats
 Sand Hans-Åke
 Sandberg Birger
 Sandberg L-Å
 Sandberg Pereric
 Sandenskog Olov
 Sandstedt Agneta
 Sandstedt Bo
 Sandstedt Nils
 Sandström Sten
 Sandwall Johan
 Santos Anna Christina
 Sarot Bertil
 Schelwander Sven B
 Schiller Sten
 Schillerström Björn B
 Schlaug Hans A B
 Schlemowitz Stephan
 Schnabel Herbert
 Schröder Gösta
 Schweitz Tommy
 Schöldborg Tage
 Schönback Elly
 Schönbeck Sten
 Schött Robert
 Scott Bertil
 Segerfors Magnus
 Segerström Bert
 Sehin Tore
 Seifter Daniel o Patric
 Seinert Michael

Selander Sten
 Sellebråten Carl
 Sellin Gösta
 Serntalk Bertil
 Silver Anders
 Simonsson Lennart
 Sjöberg Bengt
 Sjöberg Bengt
 Sjöberg Kjell
 Sjöblom Lars
 Sjöblom Per
 Sjöborg Joakim
 Sjögren Gun
 Sjögren Göte
 Sjögren Stig A
 Sjolund Tord
 Sjöman Harald
 Sjöman Liselotte
 Sjöstrand Lennart
 Sjöström Björn o Claes
 Sjöström Sven
 Skradderifirma Götrich
 Skylling Arne
 Sköld Björn
 Sköld Åke
 Slågrup Christian
 Sobeus Bo
 Soläng Bengt
 Sonnander Per
 Spanner Roland
 Sparrdal Göran
 Spångberg Leif
 Stafbom Mikael
 Stagman Bengt
 Stahl Peter
 Stahl Sven
 Stahre Robert
 Starck Owe
 Stark Lennart
 Sten Kent
 Stenman Mathias
 Stenqvist Carola
 Stens Börje
 Stensson Ola
 Stigberg Börje
 Stjernadahl Erik
 Stolpe Folke
 Stolt Åsa
 Strand Stefan
 Strandberg Leif B
 Strandberg Ove
 Strandell Bengt
 Strindberg Tandl Lars E
 Strömberg Carl-Erik
 Strömberg Olof
 Ståhl Leif
 Stål Göran
 Ståhlberg Bert
 Stållors Björn
 Stållors Pål
 Sundberg Kent
 Sundén Anders
 Sundén Björn
 Sundén Bo
 Sundevall Anna
 Sundevall Johan
 Sundgren Morgan
 Sundholm Gösta
 Sundin Tommy
 Sundqvist Björn
 Sundstedt Ingrid
 Sundström Eiron
 Sundström Lars-Göran
 Sundvall Lars-Åke
 Sutinen Olavi
 Svanberg Dick
 Svanell Fam Dan
 Svedin Gunnar
 Svedjerot Jörgen
 Svennberg Ulf
 Svensson Bengt
 Svensson Bo
 Svensson Kenneth
 Svensson Lars G

Svensson Lennart
 Sensson Maja-Brita
 Svensson Mats
 Svensson Owe
 Svensson Ylva
 Svensson Åke
 Svärdsdjö Anders
 Swanberg Lars
 Swanerud Johannes
 Swedberg Hans
 Swenson Kenneth F
 Swensson P
 Szemberg Szymon
 Sävqvist C-G
 Söderberg Mats
 Söderberg Åke
 Södergren Håkan
 Söderlund Karl-Erik
 Söderstam Kjell
 Söderström Tommy

T

Tegnér Inger
 Telenius Rolf
 Terneborg Olle
 Thelander Lilly
 Thelin Christer
 Thomas Mija
 Thorberg Kent
 Thorsell Claes-Göran
 Thulin Staffan E
 Thun Therés
 Thunberg Per
 Thyberg Jan
 Thörnberg Mats
 Thörnqvist Ulf
 Tidholm Fredrik
 Tidman Jan
 Tisell Mikael
 Tjerneld Bengt
 Tjällgren Lennart
 Tjärnberg Lennart
 Tollin Leif
 Tornborg Carl Johan
 Torslow Åke K
 Torstensson Bengt
 Troedsson Lars
 Troedsson Ulf
 Trossö Stig
 Tradgårdh Erik
 Tullberg Bo
 Tvilling Hans
 Tybring Leif
 Tärnström Stefan
 Tocksberg Bo
 Tornkvist Bertil
 Törnqvist Sigfrid
 Totterman Zaidy

U

Uddenholm Ulf
 Ullerstig Mats o Hans
 Ullgren Tommy
 Ullman Kalle
 Ullman Linus
 Ullman Per
 Ullmgren Leif
 Unger Aya
 Utter Sw

V

van der Bilt D.J
 Vedin Göran
 Vestlund Jan-Erik
 Vidal Lennart
 Viklund Tommy
 Vikström Lars
 Vinterman Henry

Vogel Tony
 von Koch Nils
 von Törne Nils
 Vånglin Tommy

W

Waax Torbjörn
 Wadin Jan
 Waeger Arild
 Waerner Björn
 Wahlberg Axel
 Wahlberg Bo
 Wahlberg Jonatan
 Wahlbäck Christer
 Wahlöf Jonas
 Wahlström Mats
 Wahlund Stefan
 Wallenius Håkan
 Wallenrud Kent
 Wallerstig Royne
 Wallin Dan
 Wallin Olle
 Wallqvist AB Stog
 Waltrén Ulrika
 Warming Johan o Mathias
 Wassdahl Gunilla
 Wassdahl Matts
 Wendell Siv
 Wennerberg Eric
 Werner Bengt
 Wester PO
 Westerberg Claes
 Westerberg Claes
 Westerberg Claes-Göran
 Westerberg Lena
 Westlund Anders
 Westlund Olle
 Westlund Per-Olov
 Westman Tomas
 Wettergren Erik
 Welterström Hans
 Wiberg Mikael
 Wickman Rickard
 Wickzell Bo
 Widén Rolf
 Widgren John
 Widh Sören
 Widmark Bo Håkan
 Wiegandt Marlene
 Wiegandt Stefan
 Wige Sven
 Wigren Bo
 Wihlén Mats
 Wikander Einar
 Wikblom Sven
 Wikeling Åke
 Wikner Bert
 Wikström Gert-Ove
 Wikström Sune
 Wiktorsson Royn
 Wilkinson Algot
 Willis Britt-Marie
 Willis Åke
 Willsson Ulf
 Wilton Hans
 Winther Ola
 Winther Per
 Wirdahl Arne
 Wiström Bertil
 Wolf Robert
 Wredmark Fredrik
 Wretner Thomas
 Wählberg Nils-Gunnar
 Wängberg Hans
 Wärlinder Patrik
 Wärneld Lars
 Wöiduma Rein

Z

Zandström Rolf
 Zetterkvist Christer

Zetterlund Anki
Zetterlund Bernt
Zouhaier Keddi

Å

Åhlén Leif
Ålund Christer
Åhman Ronald
Åhs Mikael
Åkerström Berje
Åkesson Carina
Åstrand Goran
Åström Hans
Åström Peter

Ä

Ängelid Gunnar Wilhelm Jo

Ö

Öberg Anna-Lisa
Öberg Björn
Öberg Carl-Göran
Öberg Helge
Öberg Lennart
Öhgren Gunnar
Öhling Berje
Öhman Tommy
Ölmeback Emma o Sara
Onstedt P-O
Oqvist Umberto
Örneholm Jörgen
Östensen Tom
Öster Bertil
Österlund Gösta
Österlund Johan
Östling Hans-Erik

SAMT

Jimmy Thomasson
Bo Tullberg
Per Lindström
Bill Nilsson
Arne Svensson
Kjell Fredriksson
Aage Rydberg
Björn Lagergren
Ing Britt Lindgren
Mikael Wallin
Ann Andersson
Mattias Bohman
Jonatan Wedin
Widar Roxhed
Peter Lindeteg
Lars Rosenqvist
Eilert Södergren
Erik Wall
Djurgårdens Supporters Club
Lennart Lemoine
Jan Johnsson
Thomas Hogstadius
Urban R. Ragnarsson
Hilding Lövdahl
Stig Hammar
Ulf Carlsson
Roy Ny Pettersson
Arne Ericsson
Christer Petterson
Lars Sjöberg
Johan Wikström
Solveig Larsson
Gustaf Forsner
Håkan Pettersson
Britt-Marie Adolfsen
Birgit Möller
Bo Björkman
Stefan Sjölander
Roland Breding

Gert Joanson
L E Holmqvist
Conny Roswall
Patrick Waax
Jan Kustmark
Ragne Ek
Göran Granholm
Carl-Gustav Lönnborg
Leo Gillissen
Leif Svandal
Einar Wikander
Tommy Åkerlund
Andreas Håkansson
Rune Ramzén
Bertil Wiström
Stig Höglander
Bertil Johansson
Arne Mårtensson
Ronnie Gudmunsson
67 07 06 0163
Anonym
Göran Forstlund
Lars Nilsson
Lennart Swanelid
PA Brolin
Magnus Oldenburg
Anders Wahlkvist
Ysbrand Brouwers
Barbro & Sten Köhler
Jan Byström
Karl Mattsson
Dan Lindqvist
Örjan Dahlen
Rolf Bringer
Hans Stergel
Peter Bostrom
Lars-Erik Andersson
Magnus Hagerl
Ulf Tornblom
Per Hedenstrom
Bertil Lundh
Magnus Berglund
Peter Janson
Bengt Bergman
Bertil Karlstrand
B A Gustavsson
Rolf Dereborg
Lars Lindgren
Lars-Erik Forsberg
Bertil Lindh
Jan Ström
Urban Ericsson
Annika Nykvist
Nils Hallgren
Carina Sigg
Lars Möllenståhl
Ingemar Gustavsson
Bo Tullberg
Göran Wennerström
Mats Hagberg
Olle Tidblom
Mats Robertsson
Håkan Sundbom
Per Andersson
Carina Eklund
Michael Terry
Agneta Ericsson
Björn Funke
Hans Berglund
Lars Pentler
Bengt Jansson
Lennart Johansson
Patrick Bergman
Magnus Johansson
Mats Leifler
Barbro Nilsson
Kerstin Grandin
Sven-Erik Nilsson
Jörgen Schönbeck
Jan Klugman
Johan Upmark
Åke Rehnström
S-O Forsbring
Ragnar Ohlsson

Borje Andersson
Karl-Axel Toll
Kenneth Kvist
Gunnar Pernéus
Lena Salstrom
Kent Magnusson
Tom Agnblad
Per-Olof Eriksson
Stellan Almgren
Per O Larsson
A Waldebrandt
Lars Ove Lundgren
Olle Kriström
Lena Granlund
Gösta Bergqvist
Robert Bergstrom
Henry Nubiette
Lars-Olof Wiberg
Rolf Eriksson
Soren Pettersson
Björn T. Jonsson
Calle Cammerfelt
Mikael Eklund
Björn Kärfell
Ralph Holmberg
Leif Smedjer
Nils Ekander
Hans Nordin
Ylva Grahn
Roland & Anders Melin
Rune Sundén
Lave Henricsson
Lennart Gustavsson
Thomas Johansson
Anders Bedt-Friis
P O Månsson
Alf Sunesson
Åke Spetz
Bengt Gärtze
Lennart Nilsson
Jan Börjesson
Lars-Erik Larsson
Göran Smedjer
C Gyllenberg
Alo Holm
Henrik Ericsson
Göran Hagert
Mikael & Mats Wallin
Fredrik & Christer Modin
Gösta Johansson
Per Lantz
P O Stridh
Sven Sapa
Helle Winter
Berndt Edvinger
Tommy Carlsson
Thor Elmgard
T & A Gullholm
Aldis M Andemon
Kjell Råström
Sten Östling
Bo Kjellberg
Arne Ryberg
Kjell Wahlqvist
Björn Runnedahl
Gunnar Lindbom
Lars Gunnarsson
Per-Olof Erikson
Rolf Berg
Ann Charlotte Knaust
Ulf Jervinge
Per Westberg
Nils Arne Pettersson
Rune Borg
Joakim Lindblom
Thomas Björkman
Björn Grandin
N-E Magnusson
S Soderstrom
Ingegård Stålberg
Hans Hansen
Hans Bjälkestam
Patrick Mansén
Anders Eriksson

Jan Berger
Carl-A Haglund
Ulf Jonsson
Ethel Söderman Sandin
Bengt Ekstedt
Kjell Johansson
P Ola Nordenfors
Håkan Wirén
Kimmo Rolin
Lars-Erik Lindgren
Thomas Henriksson
Lennart Lundberg
Ann-Marie Hall
Tanel Moore
Eva Nilsson
Ulf Lundin
Bo Eiron
Jeanette Linder
Bengt Berndtsson
Gunnar Gunnarsson
Joachim Axberg
Hans Siewert
Janne Karmstedt
Ulo Liivas
Sam Lindstedt
Robert Wigren
Fredrik Rosin
Eva & Björn Olsen
Stina Blomsten
Roland Berggren
Per Darnell
Håkan Djerf
Kurt Dorph
Hilja Asker
Thomas Lagerqvist
Åke Carlsson
Micke Täll
Stig Grönlund
Bengt Hofgren
Urban Göransson
Olof Bergervik
Jan Geiryd
Holger Cederlund
Erik Westh
Göte Iveland
Crister Lexing
Allan Eriksson
Elsa Carlsson
Len & Mikael Blomgren
Tjurhornet Restaurant AB
Iris Bolja
Radko Bürger
Christer Dahlberg
Claes Kårell
G Jansson
Erik Lyckan
Eckhardt Metzner
Walter Nedwied
Bert Olof Pettersson
Pinith Thongkham
Sigurd Widmark
Stefan Zetraeus
Lars Åkerberg
Anders Burman
Ulla Bjerkhaug
Hans Delläng
Lars Axelsson
Gösta Bernström
Bert Brick
Willy Brandt
Sune Carlsson
Lennart Ingman
Torsten Jansson
Willy Jansson
Eddy Johansson
Mats Johansson
Olof Johansson
Yvonne Mechkilo
L-E Nilsson
Bosse Steiner
Börge Stolt
Peter Sparring
Bo Norbro
Jan Örnberg

Sandra Samuelsson
Magnus Linder
Stefan Mattsson
Christer Holm
Claes Wilson
Barbro Nilsson
Charlotte Fridh
Kriser Persson
Per-Åke Stålberg
Bengt Gustavsson
Arne Pontan
Kenneth Holm
Lennart Larsson
Ingvar Gustavsson
Inga-Lill Georgsson
Lars Pouselette
Alf Gustavsson
Bengt Fridh
Rolf Wigström
Gustaf Alm
Leif Cavallin
Claes-Göran Söderholm
Kent Stenberg
Ulo Liivas
Mikael Almén
Hans Landström
Christer Pettersson
Lars-Erik Pettersson
Ulf Stenberg
Christer Endermark
Janne Arvnäs
Ulf Stenberg
Tobias Hjelm
Arne Johansson
Ronny Bäckström
Ragnar Kristensson
Hans Samuelsson
Michael Englund
Bertil Ohlsson
Rikardt Nielsen
Lars Fredriksson
Paul Christiansson
Conny Ekström
M Dahlgren
Lennart Sortti
Eva & Sven Ljungberg
Anna Karin Soolenius
Åke Månsson
Evy Krantz
Per Larsson
Lindy Lindh
Jesper Johansson
Lennart Torstensson
Mats Leining
Anders C Holmberg
Stefan Persson
Per-Ove Söderholm
Hans Hammargren

Det här var den första redovisningen av bidragsgivarna. Totalt har nära en halv miljon kronor kommit in till Djurgården – ett stort antal belopp. I nästa nummer av Djurgårdaren redovisar vi fler namn.

STOCKHOLMS
"IDROTTS-
MINISTER":

Djurgår'n inte sämre behandlad än andra klubbar

Av DAN SVANELL
och RALF GUSTAVSSON

– Jag hoppas på en fördjupad kontakt med Djurgårdens IF för att vi tillsammans ska finna nya konstruktiva lösningar på de problem som Djurgården har, där vi från kommunen kan vara med och hjälpa till. Men jag tycker inte att Djurgården är sämre behandlad än andra elitklubbar i Sverige.

Det säger Stockholms högste idrottspolitiker, Ingemar Josefsson, socialdemokratiskt borgarråd med ansvar för idrotts- och fritidsfrågor. Därmed är han den ytterst ansvarige för Stockholms stads kontakter med Djurgården.

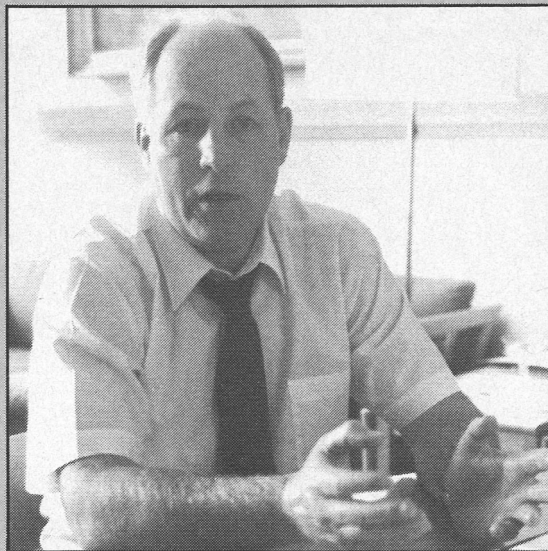
Politiska beslut har alltmer kommit att påverka elitklubbarnas ekonomi. Det gäller inte bara de omdiskuterade sociala avgifterna utan även olika villkor för stödet från den egna kommunen.

I den diskussion som uppstått i samband med Djurgårdens betalningsinställelse har företrädare för elitklubbarna i Stockholm menat att Stockholms kommun inte stöder sin egen elitverksamhet, som i andra kommuner.

Djurgårdens IF betalade 1986 3,3 miljoner för att få använda kommunens arenor och erhöll 1,1 miljon i kommunala bidrag.

Är det då rimligt att Djurgården skall behöva betala netto 2,2 miljoner till Stockholms kommun för att bedriva sin bredd- och elitverksamhet?

– Frågan är felaktigt ställd, anser Ingemar Josefsson. Kommunen tillämpar ett system som innebär att vi endast debiterar planhyra för utnyttjandet av våra anläggningar vid de tillfällen när klubbarna får in pengar genom publikintäkter, en uppgörelse idrotten och kommunerna gjort via Kommunförbundet. Den innebär att kommunen tar 30 % av biljettintäkterna i ishockey och 20 % i fotboll. För allt övrigt utnyttjande av kommunens anläggningar, där man inte har några entréinkomster, gäller nolltaxa, dvs nyttjandet är gratis för klubbarna, säger Ingemar Josefsson.

Hur mycket skulle Djurgårdens saldo mot kommunen vara om kommunen tog hänsyn till självkostnaden för nolltaxan?

– Det saknas en beräkning för Djurgårdens andel av kostnaderna för alla våra anläggningar, så jag kan inte svara exakt på det. Men resultatet skulle helt klart utvisa ett stort minussaldo för Djurgårdens IF.

Minussaldo

För ishockeyn betalade Djurgården 1986 nästan 1,9 miljoner i planhyra på Hovet. Färjestad, som betalade näst mest, erlade 550 000 plus 10 % på slutspelsintäkterna. Leksand betalade 538 000 motsvarande, 24 % av biljettintäkterna, Brynäs betalade 18 000 per elitseriematch och Luleå betalade totalt 200 000.

Varför stöttar inte Stockholms kommun sin egen idrott på samma sätt som andra kommuner gör?

– Vi är bundna av den uppgörelse kommunerna genom Kommunförbundet träffat med idrotten avseende planhyrorna. Andra mindre kommuner kan strunta i den uppgörelsen, Stockholm som är den största kommunen kan inte göra det för då skulle inte Kommunförbundet fungera. Vi blir större slavar än de andra kommunerna, menar Ingemar Josefsson.

Så stockholmsklubbarna blir förfördelade just genom detta?

– Nej, det blir dom inte. Det här är ett debiteringssystem som bygger på publikintäkter och man får då inte glömma bort att Stockholm, om vi håller oss till ishockeyn, erbjuder klubbarna en anläggning med större publikmöjligheter än vad någon annan kommun gör med undantag av Göteborg. Detta är inte helt oviktigt när publikintäkterna är en av elitklubbarnas största inkomstkälla.

"Katastrof"

Men trots publikkapaciteten blev utfallet för stockholmsklubbarnas elitverksamhet inte särskilt lysande i fjol. Med en klyscha skulle utfallet kunna benämnas "katastrofalt". Djurgården redovisade minus 6,1 miljoner, AIK 1,5 miljoner och Hammarby ett minus på 2,2 miljoner för ishockeyverksamheten.

– Det måste vara något systemfel i det hela. Oavsett om kommunen gjort rätt eller fel så har klubbarna likt Djurgården försatt

sig i den här situationen. Jag tror det handlar om för högt ställda förväntningar på publik och placeringar. Om Du har 10 lag i en serie och alla finansierar sin verksamhet som om man skulle vinna serien så går inte detta.

Men det finns fler exempel – serveringsrättigheterna på anläggningarna, det s k bruna guldet. De flesta elitserieklubbarna äger dessa rättigheter på sina hemmaarenor. Det gör däremot inte stockholmsklubbarna. På Hovet är rättigheterna sålda till Marabou. Färjestad, Luleå, Skellefteå, och Huddinge har för en symbolisk summa förvärvat serveringsrättigheterna i sina hemmahallar. Skellefteå Hockey, som har hälften så mycket publik som Djurgården, uppger sig tjäna en miljon kronor per säsong på detta.

– Det vi ställer upp med från kommunens sida är en stor anläggning, som klubbarna begärt. För att klara kostnaderna för det och delvis få täckning för de förluster som vi gör på våra anläggningar måste vi få in pengar. Det får vi då bland annat genom försäljningen av serveringsrättigheter. Om man bett oss satsa på en anläggning typ Huddinge, då hade vi också på ett annat sätt kunnat diskutera rätten till serveringen.

Nya villkor

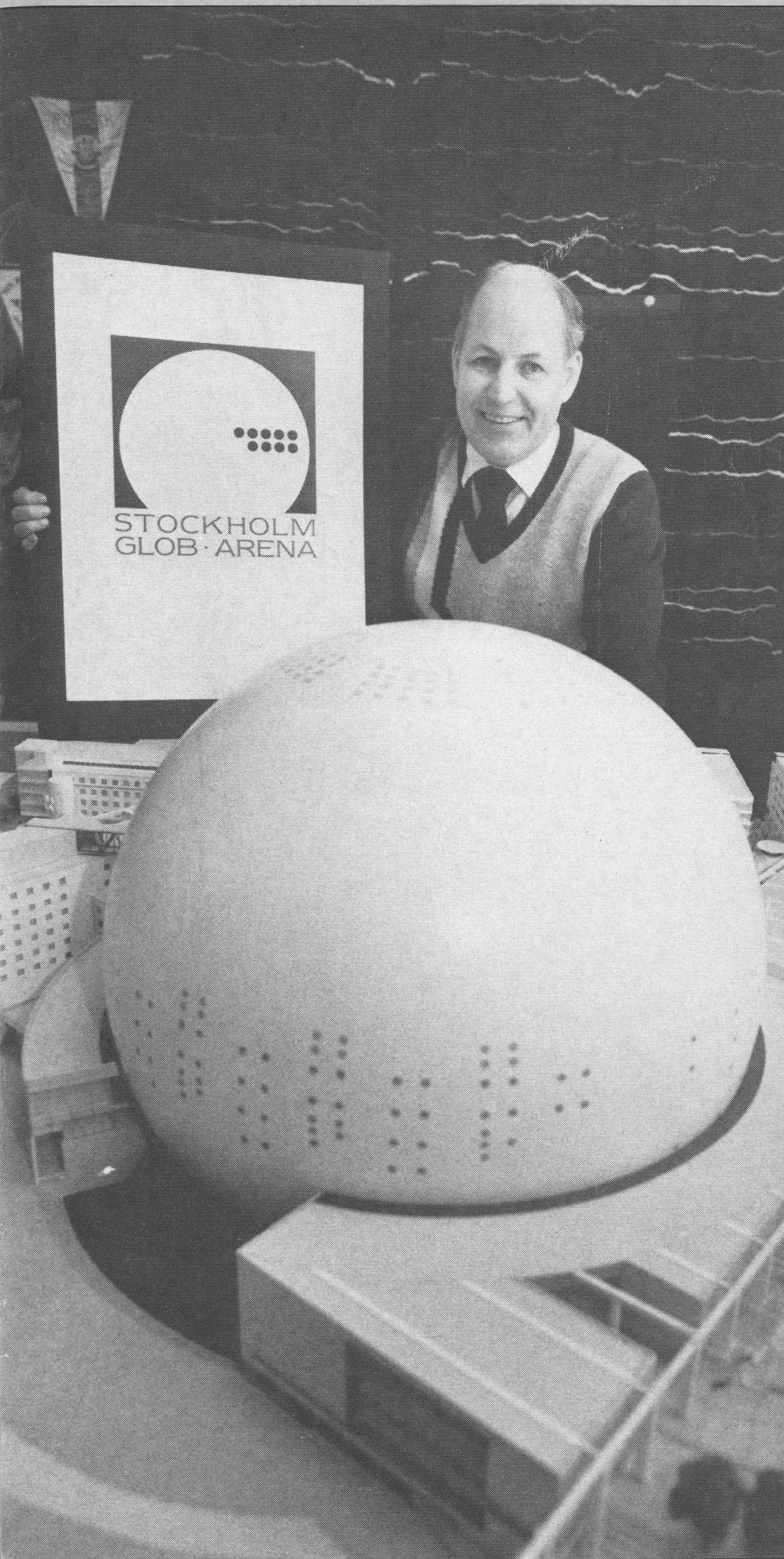
Även när det gäller reklamrättigheterna har de flesta landsortsklubbarna fått köpa dessa rättigheter på sina hemortsarenor av sina kommuner. I de flesta fall för en symbolisk summa.

– Sak samma här. Kommunen måste se till att vi får ett visst kostnadsbidrag för att täcka anläggningarnas underskott. Ursprungligen gällde att ARE-bolagen hade reklamrättigheterna på Hovet. Reklamintäkterna fördelades så att klubbarna fick 25 %, ARE-bolagen 25 % och kommunen 50 %. ARE-bolagen fick därvid själva stå för sina försäljningskostnader. Att klubbarna skulle ha 25 % var faktiskt mitt förslag. Villkoren ändrades för två år sedan, då ARE-bolagens roll övertogs av klubbarna, som då kom överens om att skicka fram Svenska Ishockeyförbundet som sin part. Det var klubbarnas påhitt. När ARE-bolagen försvann ur bilden var meningen att klubbarna skulle ges möjligheten att flytta fram sina positioner och öka sina reklamintäkter. Om det sedan inte blivit så kan jag inte ta något ansvar för, anser borgarrådet.

Just nu pågår bygget av den nya idrottsarenan Globen – bl a för Stockholms ishockeyn. Men inte heller där kan borgarrådet idag lova några extravaganser, dvs att klubbarna själva får ta över reklam- och serveringsrättigheterna.

– Fullmäktige har beslutat att Globen skall drivas i bolagsform och det blir Globens styrelse som får fatta beslut om detta. Styrelsen skall se till att Globen går ihop ekonomiskt. Utan att föregripa beslutet blir det troligtvis så att serveringsrättigheterna läggs ut på anbud till högstbjudande. Om reklamrättigheterna vill vi fortsätta att diskutera med klubbarna.

Det intressanta är alltså läget idag. Och idag står en sak fullkomligt klar. Läget är svårt. Djurgårdens hockey t ex ligger redan från start betydligt sämre till ekonomiskt

Ingemar Josefsson och hans skapelse: Globen vid Johanneshov. Stockholms fritidsborgarråd lever med i idrottsrörelsen och känner dess problem. Men just Globen innebär, förutom publikkapaciteten, ingen större ekonomisk vinst för Djurgården. Foto: Tomas Oneborg.

än de andra lagen i elitserien. Luleå, också t ex, betalar betydligt mindre av biljettintäkterna som planhyra, och har för en symbolisk summa förvärvat såväl serverings- som reklamrättigheterna i hemmahallen Delfinen.

Lågt räknat ligger Djurgården, redan före första nedsläpp i elitserien, tre miljoner kronor efter konkurrenten Luleå.

Det argumentet biter dock inte på Ingemar Josefsson.

– Min vardag består av att olika idrotter kommer till mig med exempel där man plockat ut kommuner som är bättre än Stockholm. Här gör ni nu likadant. Det går inte att göra så. När det gäller hockeyn så skulle man i så fall inte ha kommit till oss och bett oss bygga en större och modernare anläggning för det kan kommunen inte klara, som jag sagt tidigare, utan egna inkomstkällor. Skall man göra en sådan här jämförelse så kan man inte plocka ut vissa bitar utan man måste göra en totalbedömning. Det enda man då kan göra är att titta på om vi räknat i det totala stödet till idrotten, genomsnittligt är en bra eller dålig kommun. Gör man det hävdar jag att vi tillhör de bättre kommunerna.

Fler Luleå?

Hur skulle kommunen agera om det blev för många Luleå i elitserien så att stockholmsklubbarna till följd av sämre kommunala villkor skulle få svårigheter att klara sig kvar i elitserien?

– Är det något som är ett problem för hockeyn idag, så är det stockholmscentreringen – inte minst nu sedan också Väsby tagit sig upp i elitserien. Den dagen Stockholm riskerar att hamna utanför elitserien, då kan vi vara med och diskutera situationen. Men där är vi inte i dag, konstaterar Ingemar Josefsson.

Borgarrådet Josefsson, en ofta sedd gäst på fotbolls- och ishockeymatcher, har ett grundläggande kunnande om stockholmsidrotten – det står utom varje tvivel. Han konstaterar själv att han förstår idrottens krav, men också har större insikt om den fördelningspolitiska situationen i kommunen än vad klubbarna har, att argumentet ”mera pengar” inte alltid är genomförbart.

Ingemar Josefsson är villig att diskutera den problematik som Djurgården just nu brottas med:

– Jag står på idrottens sida och känner mig oftast som en förmedlare av idrottsklubbarnas problem. Jag lyssnar på deras argument, idéer och förslag och när klubbarna gått, kliver jag över på andra sidan bordet och försöker företräda deras synpunkter i kommunen.

Av TOM AGNBLAD

Karin Larsson heter den nyvalda sekreteraren i ishockeysektionens styrelse.

För djurgårdsspelarna är Karin Larsson välkänd, men för majoriteten av medlemmarna är en presentation på plats. Alltså, vem är Karin Larsson?

– En 25-årig tjej, uppvuxen i Grödinge, en bit utanför Tumba. Har idrottsförflutet som fotbollsspelare i Rönninges div II-lag. Numera blir det motion till husbehov. Jag jobbar på Djurgårdens kansli, i Klocktornet i Stadion.

Hur hamnade du i hockeystyrelsen?

– Det var en praktisk lösning med mig som sekreterare. Jag sitter ju som spindeln i nätet på kansliet och jobbar med de praktiska frågor som i mycket stor utsträckning diskuteras i styrelsen. Och naturligtvis är det skönt att få ett sånt här förtroende.

Hur blev du djurgårdare?

– Djurgårdare på riktigt blev jag i november 1985, och då menar jag djurgårdare även till professionen. Björn Rylander, som då var A-lagets lagledare, kontaktade mig och undrade om jag var intresserad av att börja på hockeykansliet. Och visst var jag det. Min uppgift blev att fungera som sportsekreterare,

Karin är spindeln i Djurgårdsnätet

Foto: Ralf Gustavsson

re, vilket innebar att jag fick sköta det praktiska och det administrativa för både pojk- och juniorlagen. Det kunde gälla bok-

ningar av resor och hotell, att ordna istider, kort sagt att vara kansliets allt-i-allo tillsammans med Karin Swedberg. När jag började hade vi lokaler på Pater Nostervägen, ett slagskott från Isstadion.

Men nu har du nya uppgifter?

– Ja, nu har jag hand om A-laget och A-juniorena, servar "Putte" Carlsson med det administrativa. Fungerar som en länk mellan lagledning och spelare.

Viktigaste arbetsuppgiften just nu?

– Det mest angelägna är att vi får balans och harmoni i Djurgården igen. Det har, tyvärr, varit för mycket negativt kring Djurgården den sista tiden. Dålig ekonomi, konkurshot och annat elände gör att vi inom varje sektion måste försöka vända trenden. Det finns bara en väg, hårt arbete och benhård disciplin. Men det gäller också att visa fina sportsliga resultat. Då kommer också publiken, och gör den det får vi fart på ekonomin i en positiv spiral.

Hur ser det ut i hockeygruppen?

– Det känns att vi är på rätt väg. Jag längtar efter bra matcher inför fullsatta läktare. Det finns inget som slår "Hovets" härliga stämning. I år har vi ju också ett antal derbymatcher att se fram emot, en extra krydda.

IN MEMORIAM

En fin tekniker och stor människa

På kort tid har två av de gamla stora djurgårdsboxarna lämnat våra led. Runt nyår avled Nisse Ramm, och nu i somras Harry Wolff, 82 år gammal.

Harry Wolff var en av dem som, både i ringen och utanför den, grundlade den dominerande ställning som djurgårdsboxningen idag har i landet.

Harry Wolff vägrade tungt inom djurgårdsboxningen, trots att han aldrig boxade tyngre än fjädervikt, 57 kg. Han debuterade i landslaget redan 1923, i den första svenska landskampen någonsin, mot "arvfienden" Danmark. Unge Wolff ställdes mot en av Nordens mest rutinerade boxare, den danske flugviktaren Einar Jensen, och publiken i Idrætshuset i Köpenhamn krävde naturligtvis seger av populära Jensen.

Men inte: Harry Wolff, av legendariske boxningsskribenten Henry Eidmark beskriven som "en liten pojkvasker", boxade totalt ut sin långt mer namnkunnige kollega, vann varje rond och genomförde en av de stillfullaste matcher som den danska publiken dittills skådat.

Trots diverse danska tjuvtricks vann Sverige landskampen – den historiska första – med 4-4. Segern räknades som svensk eftersom djurgårdaren Gustaf Magnusson vann den avslutande och avgörande tungviktsmatchen.

Harry Wolff som teknikern Harmansson såg honom.

Ett år före den danska fighten hade Harry Wolff vunnit Junior-SM i bantamvikt, han vann SM första gången 1924, andra gången 1927, då i fjädervikt. I den klassen tog han också silver vid Europamästerskapen 1927, och

fick sedan representera Sverige i OS 1928.

Ett av våra största idrottslexikon beskriver Harry Wolff så här:

"Wolff boxades med rena, raka slag samt var speciellt skicklig i att meddelst duckning, sidsteppning och blockering undvika motståndarens slag."

Den tekniska överlägsenhet som Harry Wolff stod för märktes på honom även som gammal. Han var totalt oskadad av boxningen, som under den aktiva perioden på 1920-talet var en betydligt mer brutal sport än idag.

Harry brukade ofta komma ner till Djurgårdens träningslokal för att visa de unga grabbarna tillrädda, alltid med vänliga ord och goda råd. Han skakade på huvudet när han såg unga slagskampare som inte insett att boxningen i själva verket är en skön konst, men hjälpte sedan tålmodigt till att tala dem till rätta. Därmed har han stor del i djurgårdsboxningens ställning idag.

Lika ofta sågs han på hedersplatserna vid ringside, när Sverige bjöd på hemmalandskamp, eller när galorna gick av stapeln i Eriksdalshallen. Harry förstod att uppskatta sin boxning.

Han var ju själv en finsmakare, som Djurgårdens boxning nu saknar djupt. Hans inness kommer dock att leva kvar inom sektionen och föreningen.

Han ledde Djurgårdsfäktarna till mästerskap

BELA RERRICH i kretsen av DIF-fäktare.

Bela Rerrich 70 år

Den 26 november korsas klingorna hemma hos Bela Rerrich i Stockholm.

Fäkthemästaren, Djurgårdens och landets främste fäkttänare, fyller 70 år. Djurgårdens Idrottsförening och tidningen Djurgårdaren gratulerar.

Bela Rerrich föddes i Ungern, och representerade också sitt

hemland i de olympiska spelen i Melbourne 1956. Tillsammans med lagkamraterna Saksovic, Balthazar, Nagy, Marosi och Berzsenyi tog Bela Rerrich silver i lagfäktning i värja.

Senare lämnade han Ungern och kom till Sverige. Det var inledningen till en lång rad stordåd för svensk fäktning som Bela Rerrich lyfte fram till en topposition i världen.

Djurgårdsfäktarna tog mäster-

skap i långa banor, och åren 1976 och 1977 nådde Bela den hittills största framgången i sitt tränarskap: Hans adepter blev världsmästare och olympiska mästare.

Att räkna upp de fäktare och moderna femkampare som Bela lärt upp i fäktkonstens absoluta mästerskap, skulle ta för stort utrymme. Men hela den långa raden ansluter sig säkert med tidningen Djurgårdaren i ett fyrfaldigt leve för Bela Rerrich.

Den stora svenska pingisepokens grundläggare

Tage Flisberg 70 år

Tage Flisberg är svensk bordtennis.

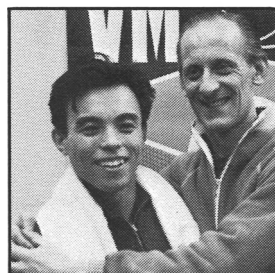
Starkare än någon annan förkroppsligar han den svenska bordtenniseran – den som han själv inledde som "oldboy", när han 1954, vid 37 års ålder, nådde VM-finalen mot suveräne japanen Ichiro Ogimura som dock blev för svår.

Egentligen är Tage Flisberg,

som fyller 70 den 12 oktober, inte en riktig djurgårdare, han har tävlat för många andra klubbar.

Men ändå tog han flera av sina totalt 43 (!) riktiga titlar för DIF.

Tage Flisberg vann 13 singeltitlar i SM, därav en för Djurgården 1948, 14 dubbeltitlar, därav en med A Neidenmark för DIF samma år, tog också 14 lagtitlar, för Djurgården det framgångsrika 1948 tillsam-

TAGE FLISBERG med japanske världsmästaren Ichiro Ogimura.

mans med Neidenmark och icke helt obekante Bengt Grive samt en (av totalt två) SM-titlar i mixed för Djurgården, då med I Hägglund som partner.

Tage Flisbergs SM-vinnarperiod omfattade 23 år, från 1935 då han vann sin första titel till 1958, då vann han sin sista riktiga.

Djurgårdens IF slänger bollarna i luften och hyllar en gammal djurgårdare och stor svensk idrottsman.

Födelsedagar

50 år

1 okt	Åke Borg, Spånga
3 okt	Lars Troedsson, Lidingö (handboll)
3 okt	Tore Liljegren, Åkersberga (bandy)
5 okt	Agge Carlsson, Skärholmen (ishockey)
8 okt	Ulf Lygnell, Farsta
17 okt	Åke Bogerius, Stockholm (fotboll)
22 okt	Hans Rosin, Bålsta (ishockey)
26 okt	Gertrude Larsson, Täby (cykel)
31 okt	Knut-Uno Törnqvist, Stockholm
8 nov	Pertti Dahlgren, Järfälla
11 nov	Tage Lundmark, Skärholmen
23 nov	Else-Marie Dahlfors, Sollentuna
26 nov	Gun Lindahl, Enskede
26 nov	Allan Öhgren, Stockholm (konståkning)

60 år

11 okt	Charlie Warnerud, Solna
19 okt	Anders Holmstedt, Stockholm
23 okt	Edvin Vesterby, Vällingby (brottning)
23 okt	Kaiho Säilä, Älvkarleby

70 år

12 okt	Tage Flisberg, Tranås (bordtennis)
13 okt	Arthur Carlqvist, Stockholm
28 okt	Erik Råberg, Johanneshov
29 okt	Harry Ekesiöö, Bromma (skidor)
29 okt	Sture Sandhed, Stockholm
1 nov	Gunnar Hedberg, Drottningholm (orientering)
7 nov	Sven-Erik Kahl, Järfälla
8 nov	Sigfrid Persson, Bromma
23 nov	Wiola Carefjell, Spånga
26 nov	Bela Rerrich, Stockholm (fäktning)

75 år

9 okt	Kurt Lindbom, Bromma (orientering)
21 okt	Ivar Hörberg, Årjäng (fotboll)
24 okt	George Karlsson, Bromma
2 nov	Gunnar Sigurdsson, Stockholm (konståkning)

85 år

29 okt	Birger Karlsson, Stockholm
--------	----------------------------

90 år

2 okt	Claes Mohlin, Ängelholm
-------	-------------------------

95 år

21 nov	Karl Andersson, Danderyd
--------	--------------------------

Djurgårdens IF
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM

Återsänds av följande skäl:
 Adressaten är okänd enligt angiven adress
 Adressaten har flyttat. Begäran om eftersändning har upphört att gälla

Adressundersökn
POSTKONTORET
SKÄRHOLMEN 11
7 OKT 1981
Adressundersökningen
Sign

Åter avsändaren

ANSSON THOMAS
RÖNNHILMSGR 19
121 42 SKÄRHOLM

01 01
6904030399

Åter avsändaren

Fri företagsamhet — bra för Sverige